

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NİLGÜN
MARMARA

**KIRMIZI
KAHVERENGİ
DEFTER**

TELOS: 34

EDEBİYAT: 16

Nilgün Marmara
●
Kırmızı Kahverengi Defter

PERİHAN MARMARA / TELOS YAYINCILIK 1993

Yayına Hazırlayan
Gölseli İnal

ISBN 975-545-040-8

Kapaktaki Fotoğraf
Nilgün Marmara

Dizgi
Hurive Zengin (Palatino 9.75)
Düzeltili
Hakan Kete
Ofset Baskıya Hazırlık
Optimal Grafik
Kapak ve İç Baskı
Yön Matbaacılık
Cilt
Umut Mücellit

Birinci Basım
Mayıs 1993
İkinci Basım
Eylül 1994

TELOS YAYINCILIK
Cağaloğlu Yokuşu, Evren Han, No: 29-30 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon: 511 79 16 Fax: 511 06 26

nilgün marmara
kırmızı kahverengi defter

Yayına Hazırlayan: Gülseli İnal

telos

Yayınlayanın Notu

Evet, kimi günlüklerin, mektupların yayını, "netameli" bir iştir. Tecrübeyle sabit. Glseli'nin de belirttiği gibi, "yığın-la spekülasyon/eleştiri" bizi hiç şaşırtmayacak. Bunlar dile getirildikçe, ağıktan tartışıldıkça, kuşkusuz, bizim de söyleyeceklerimiz olacak.

şimdilik, ağıklamamız okurlara: Nilgün Marmara'nın günlüklerinde yer alan, okuduğu kitaplardan yaptığı alıntılar ve mektup taslamları dışında, her satır, her harf, elinizdeki kitaptadır. Üzerlerinde, düzeltme dahil, en küçük bir redaksiyon müdahalesi yapılmamış; defterlerde nasıl yazılmışsa, —günlükler, insanların "çalakalem" i dkmele-ridir, yayına hazırlanan metinler değil. Doğal olarak, harf hataları, tümce düşüklükleri görülebilir. Kitaplaştırırken, bunları olduğu gibi bırakmayı yeğledik (Joh Ellis, İngeborg Bachmann... gibi)— yani, bir okur, defterlerin yaprağını çevirdikçe neler grecekse, o şekilde aktarılmıştır.

Acaba?

Defterler, ilgilenenlerin tetkikine ağıktır.

telos yayıncılık

Cam kırıklarından bir elbise

Glseli İnal

Şubat '92'de, Nilgün Marmara'nın annesi Perihan Marmara, bana Nilgün'n günlük tuttuğu iki defter ve yazılarından oluşan "deste deste kâğıt" teslim etmişti. İkimizin de amacı, bütün bu "malzeme"nin içinden basıma uygun olan yazıların seçilmesi ve kitaplaştırılmasıydı. "Malzeme", oldukça karışıktı; çalışma, aralıksız dört ay sürdü. Günlük tutulan defterlerde, mektup ve şiir taslakları, okunan kitaplardan notlar, çeviriler, fragmanlar vardı ve hepsi de, düzensizce, Nilgün'n ruhunun rüzgârlarına göre yazılmış, çizilmişti.

Bu "malzeme"yi çok sevmiştim. nce, biri kırmızı, diğeri kahverengi kaplı iki defteri taradım. Bu iki defter boyunca, Nilgün yalnızca birkaç kez tarih kullanmıştı. Günlük karakteri gösteren bu defterlerle ilgili, Nilgün adına ben karar verecektim, bütün sorumluluk bana ait olacaktı. Defterlerde, okuduğu kitaplardan bölümler (Lacan, Barthes, Frazer, Murdoch, Bachmann...), alıntılar, mektuplar, serzenişler, yakınmalar, öfkeli kalem kullanmalar arasından, günlük niteliği taşıyan, daha doğrusu Nilgün'ce not özelliği taşıyanları seçtim. Aynı zamanda tutulan bu iki defterdeki notları birbiri içine yerleştirerek bir takvim hazırladım. Ölümün büyük uğultusuna aldırmayıp, Nilgün Marmara-

ra'nın özel yazılarını, zamanın saklı tuttuğu bu anıları didik didik ettim. *Daktiloya Çekilmiş Şiirler* ve *Metinler*'in matriksini oluşturacağına inandığım için de canla başla çalışıyordum...

Ölümün uğultusu tekrarlanıyor, sayfalardan mor renkli büyümlü sözcükler, zamanın toz zerrelere uçuşuyordu; Nilgün'ün kullandığı mürekkep daha kurumamış, parlak ve göz alıcı. Defterlere, rastgele değil ama, mood'larına göre notlar düşmüş. Bütün bu "karışık malzeme", üst üste yığılmış serzenişler, isyanlar, defterlerin motto'sunu oluşturuyor. Kırmızı ve kahverengi kaplı defterlerin sayfalarında, bir mineralin kaya içinde bıraktığı izler gibi, Nilgün'ün ruhunun izlerini buluyorum, sonra silikleşiyorlar...

Kitaplar Tarihi'ne baktığımda, günlüklerin, yazarın gölgesini aydınlattığını, geometrik yaşam bölümlerini bize ulaştırdığını görüyorum. Nilgün Marmara'nın belki günlük amacıyla tutmadığı, bazen tarihleyip bazen tarihlemediği ve yaşıyaydı belki de basımına biraz kuşkuyla bakacağı bu özel defterleri kitaplaştırma düşüncesi, bundan dört yıl önce gelip yerleşmişti beynime. Nilgün'ün ölümünün üzerinden yıllar geçmişti ve o, artık hiçbir şeye müdahale edemeyecekti. Bu defterleri okuyuculara açma düşüncesiyle, tüm sorumluluğu üstlendim.

Nilgün Marmara'nın günlüklerini (ya da notlarını) başka yazarların günlükleriyle eş tutmak, karşılaştırmak, bana başından beri saçma gelmişti. "Edebiyat çevreleri"nin, okuyucunun, bu günlükleri başka bir günlükle, örneğin Oğuz Atay'ın, Kemal

Tahir'in günlükleriyle kar ıla tıracak n  biliyordum. Oysa, her yazarın g nl   , kendi karakterini taşır, asla benze mez. Edebiyat tarihçilerinin, "günlük, zamanın bir dökümünü vermelidir; günün siyasi olaylarını, önemli günlerini yansıtmalıdır; yazarın önemli anlarını vermelidir" gibi bayat ve sıradan yargılarına, gülerek karşılık verebilirim.

Kuşkusuz, yı ınla spe ulasyon yapılacaktır, bunlara da aldırmiyorum.

Defterlerin yayımlanmasıyla ilgili  etin bir kardan sonra, sessizliğin ilk harfi "R", benim adıma beni karşıladı. Şimdi sözcükler, Nilgün' n Araf'ından imler olarak yazı masama düşüyor. Her şeyden önce, ona şiirini kurduran, uç noktalara çeken akıl yürütmelerin ve tek başına y r melerin,   le dalmaların, uzaya saplanmaların, yıldızlarla e lenmelerin, madeni bir sesle konuşmaların sırrını bilerek... her şeyden önce, onun sanatında süslemenin, figürün ve öykülemenin olmadığını bileerek... sanat ile hayat arasındaki uçurumun kapatılmasına çalışmasından ve sonra, bundan bilerek yüz çevirmesinden yola çıkarak, yarattığı im'in anlamını kavramaya çalışarak... sıradan ve gündelik olanda bulamadı ını imge'de bulma umudunu da reddederek; ayrımları, gerçek ve g   ilişkisini  ne çıkarıp, anlayışı ve anla mayı bir aldatmaca olarak gördüğü bu 'G zya larımızın Küresi'nde onu bir kez daha selamlıyorum.

Günlüklerin adını, onun en yakınları Ece Ayhan ve Seyhan Er   elik'le, '92 yazında enfes bir sohbetten sonra, ağaçların ve vahşi doğanın ortasında birlikte koyduk: *Kırmızı-Kahverengi Defter...*

Günlüklerin basıma hazırlanmasına, özellikle heyecanlarıyla katılan Levent Karataş'a ve yardımını hiç esirgemeyen Ahmet Soysal'a sonsuz teşekkür...

Ve o ulaşılmaz nesne, mücevherli saat, günlüklerin tam yayımlanma ânını vuruyor...

Üç kez, Nilgün Marmara!

Ece Ayhan

Sonunda söylenecek sözü başında söylemek istiyorum! Nilgün Marmara olayına ve şiirine yeniden bakılması adına bu yazıyı tersine çeviriyorum. Ama bu bir şairi tersinden okumak değildir.

Öldükten sonra bir şairin ya da bir şiirin nasıl ve nereye vardırılacağı bilinmez, bilinmiyor!

: Varoluşçuluk felsefesinin başına gelenler ya da getirilenler gibi. Hatırlarsınız bu felsefeyi önce çiçek çocuklar hemen ve sözde benimsemişti.

: Gordon Pym'in Serüvenleri'yle garip ve olağanüstü bir şair olan Edgar Allen Poe'nun yıllar sonra bir reklamda kullanılması gibi. (Düşünebiliyor musunuz? Karalarını çekmiş ve avurtları çökük bir Poe ve omuzunda da bir 'kuzgun!' önünde de bir parfüm şişesi!)

: Güzelim Nilgün Marmara'ya da öyle oldu, olmuştur yani. Neyse ki onu içtenlikle ve hesapsız seven, Ersin Tezcan gibi, gerçek marjinaler de var!

Nilgün Marmara ilkin yeni şairler arasında, özellikle sahicilik açısından, seçik olarak belirmişti (Cezmi Ersöz, Küçük İskender, Sami Baydar, Seyhan Erözçelik, Lale Müldür, Orhan Alkaya, Gülseli İnal, Kubi Ünsal... gibi).

Nilgün Marmara'nın şiirinin bir 'anahtar'ı yine yalnız kendi şiirinin içine gömülüdür demeyece-

ğim. Ta hayatının içine gömülüdür!

Nilgün Marmara'nın bu (bulunmuş) yeni kitabına son/ön/söz gibi bir yazı yazarken, onu nasıl ve ne kadar uzun/kısa sevmiş olduğumu bir kez daha düşündüm (22 Nisan 1982 Gümüşlük İskeleyi - 13 Ekim 1987 Kızıltoprak arası).

Bên, Nilgün Marmara'yı İskenderiyeli, stigma'lı, çentikli bir arkadaş sayıyorum. Nasıl İsmet Özel 'cumhuriyetle yaralı' ise Nilgün Marmara 'da 'dün-yayla yaralı' idi. (Durrell'in İskenderiye Dörtlü-sü'ndeki Cleo'yu, Justine'i düşünün!)

Ve yeri geliyordu: Nilgün Marmara'yla birlikte, bacaklarımız kesilmeden önce, Harrar'a çıkıyorduk tersine bir yolu izleyerek! Limanlık bir kasaba olan Cibuti'den yukarılara, dağlara tahtirevanla bir yolculuk işte!

Harrar'da da, çevresi açık bir kulübede yaşıyoruz, Nilgün Marmara Anglo-Saxon şairleri arasında bir gidip bir gelerek o 'beduh'lu şiirlerini horozlu tüfekli (ve de yakışıklı) özel ulaklarla elden İstanbul'a gönderiyordu. Bense, —tarihte İstanbul'dan Uzun Mısır'a gönderilmiş ölüm fermanları gibi— denizler aşır yıllar sonra dolaşıma girecek mektuplarımı pullarla gönderiyordum, gönderiyorum.

Acı gerçeklik - TASHNIM - FOSYU
Tobruk Arabesk LİHANA

16 Ekim - 6 Aralık 1985

Göl kıştırdığından bu yere
gelmek okuma, pis alışkanlık, uyuz tırmak
yabancı :

J - John Berger (Hayranım) ~~güçlü~~
romanı. Heyecanlı sürükleyici!!

İndülü Şale - Elsa Morante enfantilemia
(Supernatural'leri çocukları öykü kurmaca oyun-
soktiyi, em. Maran
2 yaşında ölen
kızın Varlığı
harika) leri - Bok bula daha
kelay yerin yutulur

Neşe ki' Şeriri Dergisi' (BFS, Kitap
Elin ve Bugün Felsefe Kitap 185 BFS, 985

Şerit ve su yayda, sepeti ay ay -
Şerit'de ilke, Bachmann şiirleri -

Nabokov'un "Dr. Fied" yazısı

Arslan Dorfman'ın "Tizyukluk Yabancı" incele-
Felsefe Dergisi'nde deyse Max Born "Simgesi ve şer-
ketlik"

Bertrand binocle için "Ahenim Dışkılar color
işçine yoruma"

TASZNİM-FOSYA
LILHANA

Acı gerçekçilik — Arabesk

TOBRUK

16 Ekim - 6 Aralık - 1985

Çöl bitştirildiğinden bu yana zehir zıkkım okuma, pis alışkanlık, uyuşturucu yatırımı:

G— John Berger (hıyarının) çüktüf romanı: Heyecanlı sürükleyici!!

Endülüs Şalı — Elsa Morante enfantile'nin, (Superlative'leri çocuksu öykü kurmaca çok iyi kullanan 8 yaşında oyunları. Bok bile daha kolay yenen Kuzen Veranzio hariç) lay yenir yutulur.

Neyse ki Çeviri Dergisi (BFS, Kitap 1) Dün ve Bugün Felsefe Kitap 1 85 BFS, şenlik ve su yaydı, serpti az az. Çeviri'de Rilke, Bachmann şiirleri.

Nabokov'un "On Gogol" yazısı.

Ariel Dorfman'ın "Yüzyıllık Yalnızlık" incelemesi, Felsefe Dergisindeyse Max Born "Simge ve Gerçeklik."

Bertrand Binoche'nin "Cehennem Başkalarıdır" üzerine yorumu.

- * Nihayet
Tutmanogyanlara tutkulu, okundu ki...
Oğuz Atay bir iş sunarken yaratıyor, önemli olan
mükemmeliyetçi bir şekilde, Toprak Biberden se-
~~şerh, kalem ve sembolle çizilene göre~~

Şiirler ve Şiirler Düşünce to'cumu-

Ali Bayramoğlu, Şerif Mardin

Ve nihayet Delage'in "Şiirler Düşünce'si"
iyice ağıt.

- * Anne Güneş'in Şiirleri'nin Güneş
buluşmaları - "Yeni Kültürlerde Etkiletiler"

- * Jean Anouilh'in - Şiirler çözümleri
geçerli oyun "Becket"

- * X'agotim, arada Kimboud, Char,
Cézar, Kafka'nın aşık söyleri
varıyor. (Her ne kadar kutsal gibi)
Prinsesler de aşkına aşıklar

- * Dil ve Maddesizlik Rosalind
Coward - John Ellis

- İkizlerin Yolları 1981

Çev. Enver Tuncel

Nihayet

"Tutunamayanlar"a tutunuldu, okundu bitirildi. Oğuz Atay bir iç burukluğu bırakıyor; önemli olan münzehir Selim Işık elbette. Turgut Özben'dense. Selim Işık ismi de sembolik seçilmiş olsa gerek.

Siyaset ve Siyasal Düşünce bölümü— Ali Bayramoğlu, Şerif Mardin ve nihayet Deleuze'ün "Göçebe Düşünce"si iyice açtı.

Cüce Nedim Gürsel'in cüce bulup buluşturmaları — "Yerel Kültürlerden Evrensele"—

Jean Anouilh'in —Çoktan çöpe atılması gereken oyunu "Becket"

N'apalım, arada Rimbaud, Char, Celan, Kafka, —nın açık sözleri aranıyor (her ne kadar kapalı gibi görünseler de öylesine açıklar ki)

Dil ve Maddecilik. Rosalind Coward - Joh Ellis
İletişim Yayınları 985
Çev. Esen Tarım

Herkes evinin önündeki çölü süpürmelidir, içerdeki çölü dışardan sızmış olarak görüyorsa, beklesin, ağır ağır dışarı aksın kum tanecikleri, biriksin ve dışarının çölüne bitişsin, o zaman herkes yine evinin önündeki çölü süpürmeyi sürdürebilir...

Kör Baba meseli:

İçimdeki anne ölmeden önce, içimdeki babanın bir gözü görürdü içimdeki çocukları, anne ölünce babanın diğer gözü de kapandı, her ikisi de kör iki gözleri içteki çocukluğu yadsıdı.

Sonra sözcüklerin kumda bıraktığı izlerin içine yerleştim.

Birkaç sabun kalıbı kalınlığındaki tüm kitaplar okunabilirdi, Moby Dick'ten Lolita'ya, Savaş ve Barış'tan Tutunamayanlar'a.

Ben de Tutunamayanlar'la başladım.

Rüyalarım Oya Aydoğan, Selma Güneri giriyor nedense son günlerde bir de Alexandria. Quartet'teki ağıt yakan Mısırlı kadınlar.

Kağın eteğine pis bir herif oldu, her gün barlarda sürüyor. Soruyorum "yine hangi bardaydın bugün?" "Ambar'da" diye yanıtlıyor. (Ekipmanı kontrol ediyor ambarda.)

Bir tarafı Godard şantiyesi bir taraf Altmann gölü bu garip mekânın ortasındaki ben Nilgün.

B'leri var elbet, k'le miye
benim Pet-kik-el! Bozrak

Bir yapamın bir söz eklemeyle, bir
sözün yapandan çıkarılmasın hiç bir
ayrımı yok. Dilin, parçaları, sözün, yorum
la öylesine kordilerini kordı, gözlemlerinde
kannan var ettir! B'gölay kuyallı-
ları, gölay göllüleri, kuyay kuyun-
ları --- Göcün ilk tele hecesi: Açı,
drraki ritt hece: Doyun. Yarılsama.
Yarılsama? Bir de k'ler var kuyay,
kuyay, hep kuyayla kuyunlar.
Yüreker - Öterler, alırdarlar...
B'gölaylar: "iki gözlerin f'örnepler"
"iki gözlerin bir alırdar" Açı
ilk göyü k'örnepler yer sorduk.
Dönüşü ve yapamın --- B'gölaylar
ruha hiç bir serece ağılanaz? -
Söktüler yerinden alırdarlar göllüleri
f'ölelere, göllere 1 göt-laleleri
bu göllüleri! Nadi 2 göllüleri?

Dilleri var elbet, dilimize benzemez. Pektik-el! Boştrak bir kıyak onlar için ve onlara sunulmuş

Bir yaşamın bir düşe eklenmesiyle, bir düşün yaşamdan çıkarılmasının hiç bir ayrımı yok. Dilsiz şarkıcıları düşünüyorum da öylesine kendilerini kendi yağlarında kavuran varlıklar! Bıçaksız bıçaklıları, çölsüz çöllüleri, kumsuz kumluları... Çocuğun ilk hecesi: Acı, sonraki çift hece: Doyum. Yanılsama. Yanılsama!?! Bir de körler var kuşkusuz, kuşusuz. Hep karanlıkta düşünürler.

Yürekler— Öterler, cakırdarlar... Bağırıyolar: "İki gözlerim görmüyorlar" "İki gözlerim kör olduklar". Acının ilk pazarı bitimsiz yer sarsıntısı. Dönüşsüz ve yaygın... Bu sarsıntıda ruha hiç bir pencere açılmaz, sökülen yerinden edilmeye çalışılan gölgelere, göllere! Göt-laleleri bu güzellikler! Nedir bu rezillikler?

PAVOR NOCTURNUS YA DA DELİKLİ UYKULAR

Yüzü olmayan bir palyaço, elleriyle olmayan yüzünü örtüyor ve ağlıyor. İçerden ağlıyor ve ölüyor. Zaman yüzünü eskitemez çünkü yüzü yok!

Yok yüzlü palyaçonun giysisi olması gerektiği gibi oysa, kabarık yakalar ve renk renk kareli tulumu.

Yüzüyorlar, saydam ve ılık suyun içinde, şiddetle. Yukarıdan görülüyor bedenleri yarım, belden aşağıları yok. Hızla kayıyorlar sıvının içinden, adaya vardıklarında kollarıyla tırmanıyorlar kesik bedenlerini yukarı çekerek adamlar...

Benle benim aramdaki farkı görebiliyor musun?

Ölüm, yaşayabilmek için sonsuzca kaçındığımız, ama sözcükleri yaşatabilmek için kucak açtığımız...

Deniz tepinivor.

Akıl hastanesinde gidişat üzerine sorgulamada, hastalardan biri: "Hepiniz bir gün buraya geleceksiniz, gelecek, geleceksin, geleceksiniz, gelecekler" demiş.

Kafka, insan vücudundaki karanlığı görmüştü yalnızca, ışığı, aydınlığı gözden kaçırmıştı.

Çöl rengi bir elbise giydim.

Beden kaç atom barındırıyorsa o kadar da anlam ve sembol taşır. Hücrelere çok önceden /her zaman/ zaten işlemiş, işlenmiş sözcük ve arzu.

* IRIS MURDOCH - The Sacred and Profane Love Machine
İnsanın olduğuna en yalınlat kitaba.

* TURTE DIARY → Russel Hoban
İlgisiz bir işin yapılabilir,
çok kişisel bir anlatım, paralel
işleyen karakterler; William G. ve
Neaera H'in benzer dünyaları.
ve saplantıları - Yapanlar
bir yerde duruyor ve öyle bir
düşünce yaratıyor ki G.'nin
ve H.'in ^{sonraları} etkilerinde.
Tüm anlatı boyunca Neaera
bir harf (William'dan) 'Hele,
ilerde. G - H - Aykut
bir şey ama fark yok!
* Buddenbrook Ailesi
Cilt 1 - 2 Thomas Mann

IRIS MURDOCH— The Sacred and
Profane Love Machine
Iris'anımın okuduğum en yalınkat kitabı.

TURTE DIARY→ Russel Hoben

İlginç bir film yapılabilir, çok görsel bir anlatım, paralel işleyen günlükler; William G. ve Neaera H'in benzer dünyaları ve saplantıları. Yaşamlar bir yerde kesişiyor ve öyle bir değişim yaratıyor ki G.'nin ve H.'in sonraki eylemlerinde.

Tüm anlatı boyunca Neaera bir harf (William'dan) ötede, ilerde. G - H. Azıcık bir şey ama fark işte!

Buddenbrook Ailesi.
Cilt 1-2. Thomas Mann.

Ece Ayhan'ın şiiri
ya da
Aklın (Belleğin) Argosu

Bir deneme başlığı olabilir.

Kentlerin havaalanlarından çok düşalanlarına gereksinimi var. Yeni düşalanları yapılmalı, olanlar restore edilmeli ya da tümünden yokedilmeli.

Başkaldırmış düşünce bedeninin aşık olurluğundan başka ne?

KIYAMET KOPARKEN BİLE FİDAN DİKİNİZ.

"Ben hakimim Masum Bey!"

Hayat, hep yüzünle seviştik,
tersinin hatırı kaldı.

Göl üşüldü" zamanı, bir çift kışın
terlikte yığıldı ve ay sarmazıyla
kendine döndü" için bir gece ipinde
yitebilir pervanesi etkisiyle uçuşu
bir cam ağına yapıştı. Güne boyun
~~bir~~ pınarı bir bir kıldığı zamanın
ması pen beye karıştı, sonra yine
ay camına döndüğünde terlikler
üçüncü" zamana vardı.

Çok üzüldü zaman, bir çift hünsa terlikle uzlaştı ve ay çarpmasıyla kendine döndü uzun bir gece ışığında yitebilir pervanenin utkusuz uçuşu bir cam ağacına yapıştı. Gün boyu pinası bir bir kırıldı zamanın mavi pembeye karıştı, sonra yine ay camına tırmandığında terlikler üzüntüsü zamana vardı.

KAĞAN

"Hayat yine de üzülmeye değer!"

NİLGÜN

"Hayatın neresinden dönülse kârdır!"

Rüzgârla
Yanan kadın
Mahzun köpeğe sırtını dönen kadın
Şiir yazan, canına kıyan kadın
Kürekçi erosun kayığındaki kadın
Çiçek kadın
Seyyah kadın
Bahçe kadını
Masa kadını
Pencere kadını
Çoğul kadın
Çocukluk kucığında kadın
Martı tüyü kadın
Çöl zambağı kadın
Kontrat imgesi kadın
Köpük kadın
Şafak kadın
Durgun Hayat Kadını

7 Eylül, 86

Yerjigimni tüm baysakları uzulmuş
un saygınamız içerde labirentin
karmasıklığı boyunca katlanan bir
saldırma ve saldırılma korkusu.

Gide? yola mı? Orta perçeme
hangi geçene asılır? Bakıp, yer yata
bir beyaz duvar, kısıtlı, uzulük ---

* Azk bu ya dövüşler!

10 Eylül, 86

* Fikir, dairesel bir labirentte
yayılmazdan dağlar ara
yolları, tozlu kısa keçi yolları
asmalıdır; üzerinden kuşlar
da uçar, tiktik de --- Sıranın,
uzun yolları kesmek amaçlı,
çembere "Lasma duyusunu ve
"hasta olmaya hayvane" duyular
özellikle seziltilir.

7 Eylül, 86

Yeryüzünün tüm bağırsakları uzunluğunca umutsuzluğumuz içerde labirentin karmaşıklığı boyunca katlanan bir saldırma ve saldırılma korkusu.

Çıkış' yolu mu? Arka pencere hangi gezegene açılır? Baktığı yer yakın bir beyaz duvar, kısaltılmış uzunluk...

Aşk bu ya dövüşürler!

10 Eylül, 86

Şiir, dairesel bir labirentte yeşil merkezden dağılan ana yolları kesen kısa keçi yolları açmaktır; üzerinden kurtlar da aşırır, tilkiler de... Sıçrama, uzun yolları kesmek amacı, çembere ulaşma duygusu ve "hasta olmayan hayvana" duyulan özlemle gerçekleştirilir.

16, Eylül

HEBA KUŞLARI

Bombalandıktan sonra, heba kuşlarının bir bölümü akıl ve beden yaralarını resmettirip, satamadılar.

Büyük bir bölümü yaralarıyla dilenme sayesinde unuþ duvarını ördüler. Eksi sıcaklığında anımsamanın hiç ses çıkarmadan yıllardır bekliyor gizleyip yaralarını heba kuşları. Öğleri uzun tutar onların; bombacıyı, her zamanın bombacısını bulduklarında açılacak vücut ve akılları katil bir öpüşle.

Bileklerini çevreleyen mavi tül uçup yittiğinde kurtulabilecek küçük kız darbe arayışından,
belki de!

17 Eylül

Nabokov "dayanılmazın ağırlığını" "Sebastian Knight'ın Gerçek Yaşamı"nda bölüştürüyor; anlatıcı, anlatılan kişi ve metnin arasında oluşan üçgen kimi yerde bir prizmaya dönüşüyor (bazen yer düzeyinden yukarı yükselen, bazen başaşağı...) Yüzlere yapışan maskelerin, kim tarafından ve nasıl yapıştığı, yapıştırıldığıнын yalnızca sözcükleri ve bu yolla oyunları kurmakla kanıksanabilir olduğunu öüyor. Ancak, bu birbirine dönüşen kimlikler, sevginin "ben"i belirsiz kılışı düğümü bir "denouement" yerine yineletiyor. Knight'ı anlatan belki de kendisiydi, üvey kardeş yerine, ya da anlatıcı kendisini öyle serimleyemeyeceği için Knight adında bir kimlik yarattı; ya da Nabokov'un bitirişyle: her ikisi de birbirlerini tanımayan bir başkasıydılar...!

* ~~ÖNE~~ Giden bir tepenin zamanlar
önce tomasından sekizdirerck yazdır-
digi' ammalillo pinali büyümüş,
bununun xya gömmüş, sahibini
öğüyor. Kabukla derisini kayalık taşınlar
ve kayalık erkeklerle değirtirir. Alaca-
karandıkta birbirleriyle konuşan
bu kaya taşın ve kaya erkeklerin
seni dinliyor, çevresini senin yetten
kapatmasına karpın ...

* Yıldız dengi' gözümlüce

Çılgın bir bıyığın zamanlar önce tasmaından
çekiştirerek gezdirdiğı armadillo şimdi büyümüş,
burnunu suya gömmüş, sahibini özlüyor. Kabuklu
derisini kayalık kadınlar ve kayalık erkeklere de-
ğiştirmiş. Alacakaranlıkta birbirleriyle söyleşen bu
kaya kadın ve kaya erkeklerin sesini dinliyor, çev-
resini saran yelken kuşatmasına karşın...

Yıldız dengi çözölünce

* Ağınmayacak kader ölmüştüm !..

* Ağınmayacak kendi ölüğüm !

* Felâketler, bu evde defan
yeri bir ölüme görmeye ;
koparak, düşe kalka yurubarak,
sürünerek ... Nasıl olursa olsun ;
görmek için bu eski dağların
yeri dağlarını ve gözetmek için
kendi dağlarının tırumanları -
felâketler ! Uygun ağız
düzün ingelelerinin arkağın belleğin
tez kokularını duyuraya fletiyorlar.
Ölüm sessizliği, day ve kış kokan
evler ağızda bilerinde sızıyorlar
canlılar diye.

Azımsanmayacak kadar ölmüşüm!
Azımsanamayacak denli ölüyüm!

Geliyorlar, bu evde doğan yeni bir ölümü görmeye; koşarak, düşe kalka yuvarlanarak, sürünerek... Nasıl olursa olsun; görmek için bu eski dostların yeni cesetlerini ve göstermek için kendi dirimlerinin kıvılcımlarını— geliyorlar! Uyuyan arzunun düşün imgelemenin anlağın belleğin leş kokularını duymaya geliyorlar. Ölüm sessizliği, toz ve küf kokan evden ayrıldıklarında seviniyorlar canlıyız diye.

Gerçekliğin benim düşlerimden bir ayrımı yok
—Öylesine ince delikli bir ağ ki bu üzerimize kapa-
nan, kapanan, kapanan
bu KAPAN!

Gömütün kapağı hep açık, ölünceye dek —
yaşadıkça uçuşan anları, düşünceyi ve duyumları
bir bir atıyoruz içeri, sonra hiçbir şey biriktirile-
mez, üretilemez duruma geldiğinde kendimiz giri-
yoruz ve örtüyoruz kapağı üzerimize.

Uzun tobruk gecelerinde şantiye alanında garip
makinelere arasından geçerek, su arıtma havuzla-
rına bakardık ay ışığında yüzümüz yansımazdı.
Teknoloji olgusu, ona yaklaşılamama, bütünüyle
kavrayamama, Godard filmlerindeki grotesque gö-
rüntüleri hatırlatırdı, geceleri ve gündüzleri. Go-
dard çalışan işçilerin, devinen makinelere üstüne
aşk sözcükleri bindiriverir, çarpıcı bir karşıtlık/
koşutluğu yakalayabilmek, gösterebilmek için.

Emek-üretim-aşk-tükeniş.

Bir tek güneşten utandım hayatımda
(Yalnızca)

"Çingeneye bayrak vermişler, önce babasını asmış"

—Göçebe düşünceye uygundur—

Varolmaktan alıkonmamak
gamlı/gamsız
içe açılan gözler
ve yabancılar da...

Deli. Çöl faresi. Kum bekçisi. Cımbız gözlü.

Mihenik taşlarıyla örölmüş evleri
mercan perileri basıyor artık,
mihenki eritip çözmeye, evleri
kıvartmaya, —diş diş
göze göz.

Yaşam öykülerine uzaktan baktığımızda algıladığımız, kurmaca ve gerçeklik alışımının aşılma-
mazlığı..

Öykü anlatmak derin ve alışılmışın dışında bir
din duygusuyla gerçekleştirilebilir.

Yaşamlarımız kısa mesafelerde bir kuş uçuşu
kadar (göçebilen kuşların yolları ve kargalara veri-
len yaşam payı dışında) gençyaz ve yaşlibahar
arasında ufalanan bir yaprağınki denli rüzgârlara
açık. Bu bilgi bizi inlerimizden çıkararak (kimi za-
man da tam tersi) altruizm adlı meydana gönderi-
yor. Belki meydan bir pazar yeridir, belki de yetiş-
kin maskelerini sorumluluk duygusuyla
yüzlerimize yerleştirdiğimiz bir çocuk bahçesi...

Açılmak — açmak. Göğe, yerküreye, suküreye,
insanlara, düşünceye, geçmişe, gelecek ve şimdi'ye
açılmak... Dünyaya yönelik tehdit oklarına hafif bir
tebessümle bakmak. Tebessüm güncel-geçici ile ev-
rensel-kalıcı olan arasındaki ayrımı görebilmek ve
özümseyebilmenin imidir.

Kısacık bacaklarla uzuncuk kollar birbirlerini görmeden mavi taşları ufaladılar. Yavaşça yavaşça ve umutsuzca devindikleri için, sözcükler sayfalarında böylesine zorlukla yer edinebildiler.

Sonsuz bir mevsimdi. Zaman yerin uç ışığında beliriyordu gümüş rengi ve kaygan bir im olarak. Çarpık ve bildik güzler geçmişti, ay mezarlığının duvarları yapılıyordu. Ama soru hâlâ bitmemişti. "Katil kimdir?" ve onun türevi: "Katledilen kim?" Ceset belli mi? Denizin içini oluşturan büyük ceset kim?

* Malina - Ingeborg Bachmann

BFS yayıncısı, 1985 . Çev. Ahmet Günd

U
Bir kadın bütün parçalarını, yarımış
aklı ve his sarılsınayacak aşkıyla
yagmış bir kadın ... / şifeler rastlarıyla
geçtiği, geçirdiği zamanlar, durumlar,
ilişkiler yaralar aşıkça, keşinmeye
olan dille göze bir fışır bir ay
ve bir şişir yapmak ve sonra
delirmek görevi ... Bütün canlara yazılan
yarma/yakma motifi ölümün bir
kemerli sentisi. Nostalgia'nın Deme-
nico'sun, Zelda, Almanya'daki
Türk işçi kızı ve daha kim bilir nicelemin
eklenen bir ölüm bizi Bachmann'ın ki de
konditörün ölmesi ceset olarak afişle-
yenler intiharlarını başkalarının bir
vasiyeti perçinleyeceği gibi perçinleyiş.

Malina — Ingeborg Bachmann
BFS yayınları, 1985. Çev. Ahmet Cemal

Bir kadın bütün parçalanmış, yanmış akli ve hiç sarsılmayacak açıklığıyla yazmış bir kadın... İçinden raslantıyla geçtiği geçirildiği zamanlar, durumlar, ilişkiler yaralar açtıkça, kaçınılmaz olan dille göğe bir güneş bir ay ve bir çizgi yapmak ve sonra delirmek görevi... Bütün romana yayılan yanma/yakma motifi ölümünün bir kehaneti sanki. Nostalghia'nın Domenico'su, Zelda, Almanya'daki Türk işçi kızı ve daha kimbilir nicelerine eklenen bir ölüm biçimi Bachmann'inki de. Kendilerini ölmeden ceset olarak algılayanlar intiharlarını başkalarının bir vasiyeti gerçekleştireceği gibi gerçekleştirir. Ölüm yaşarken vardır, olmuştur cesedi yakarak ortadan kaldırmak gerekir. Domenico'nun naive çığlık/dilekleri Ingeborg'un çocuksu masalı...

"Bir gün gelecek..." ama Kogran (Chagrin-) Acılar Kraliçesi bir günün gelmeyeceğini çok önceden bilmektedir, cinayet doğurulmuş olmaktır, kan davası — kana karşı işlenen suç ve bu suçtan alınması gereken oç ayın halesini bütünler, kendini ateşe atarak...

"... Exultate Jubilate" bir kitap yazacaktır anlatıcı.

Coşkulu - sevinç ve zafer nidası
(Exultate)
Jubilate. Zeburda 100. mezmur...

* İleri karını ayırarak
yürüyüş geldiler.

Pencerde elmas tanecekler ve çevresinde
delikler. Göz isin. ~~DEK~~

Deli. Göl farası. Kuma bekezi. Cimbiz
gözü. iğne burunlu. Eski den bir yoldaymış.

Şeyi yitirmiş. Burada pindi. Talara
batıyor. ^{İkiden tanecek mi?} Taneleri ~~sayılıyor~~ ~~tek~~ ~~sayılıyor~~

sayıyor kırı yanar tek çıkarsa diye sayıyor.

Olmuyor, şift çıkıyor. Bayan "şift" tutuyor
işinden. Bu kız da tek çıkıyor.

Buluyor gök kuma kargı sayıya yazılmış.

Faraları iğne umutlay, renk körü... Gölde
her şey bir-birine karışıyor. Yataındaki air
bir canavar, kırılay, teblike. Pencerde
elmas tanecekleri var, bunlar ayırında.

Ardında bir karaltı bayan; izliyor, bunun
da ayırında. Cimbiz gözlerini belli ederden

odattıyor pencereye ~~şey~~, dönüp, diyalıyor.

İşleyişse yanar, maliki pemaşesinin gölgesine
sığınıyor. ~~Buluntu~~ ~~gözet~~ saydığı bir zaman

Gizi kazınmış aynada
yüzyüze geldiler.

Pencerede elmas tanecikler ve çevresinde delik-
ler. Göz için.

Deli. Çöl faresi. Kum bekçisi. Cımbız gözlü. İğne
burunlu. Eskiden bir yıldızmış. Göğünü yitirmiş.
Kumda şimdi. Falına bakıyor. Yeniden dönecek
mi? Taneleri kimi zaman tek çıksın diye sayıyor.
Olmuyor, çift çıkıyor. Bazen "çift" tutuyor içinden.
Bu kez de tek çıkıyor.

Bulamıyor gök kuma hangi sayıyla yazılmış.
Geceleri iyice umutsuz, renk körü... Çölde her şey
birbirine karışıyor. Yakınındaki ev bir canavar, kı-
pırtısız, tetikte. Penceresinde elmas tanecikleri var,
bunun ayrımında. Ardında bir, karaltı bazen; izleni-
yor, bunun da ayrımında. Cımbız gözlerini belli et-
meden odaklıyor pencereye doğru, dönüp, dikeli-
yor. Işıklıysa zaman, maki şemsiyesinin gölgesine
sığınıyor. Bulutlu günler saydığı bir yana

aktardığı, kum taneceklerinden oluşan tepenin
üzerine döküyor. Parmak bir fare - Canavardan
çok korkuyor - Göle eklenmiş denize batıyor
geride duran elmas çerçevesi unuttuğundan
Her ikisini de anlamıyor - İkiye ayırıyor
tek ve çift gibi - Ortadaki ^{canavarın} sağıntı tek,
önünde asılan masallik çift. Suyu saramıyor,
~~Her ikisini~~ ^{isteme} korkusu var, eve de ~~duşun~~ ^{duşun} beklemiyor
her gün her gece orada tek bupina, pencere;
karaltı; canavar... Delhiye iniyor, ürpertiyle
kuruluyor taranlığı. Gikarsun, cikarsun, bakacak
ayapılıyarak, anlaşıp, çeyresine, bakacak
bana Denize batıp mığ gibi yapıyor beni
izliyor, saydığım tanecekleri, fanniyemi,
delhiyime inen delilikleri... Gözlerine
batıyor. Gözlerini umbraya bırakıyor, iğne
burunda diyor bana, deli diyor,
kum bakışını diyor, göğüsünü yitirmiş
bir yıldız diyor bana; kumda fal

aktardığı kum taneciklerinden oluşan tepenin üzerine tünüyor. Paranoyak bir fare. Canavardan çok korkuyor. Çöle eklenmiş denize bakıyor geride duran elmas çerçeveyi unutmadan. Her ikisini de anlamıyor. İkiye ayırıyor tek ve çift gibi. Arkadaki canavarın sayısı tek, önünde açılan mavilik çift. Suyu varamıyor, ıslanma korkusu var, eve de dokunamaz her gün her gece orada tek başına; pencere; karaltı; canavar... Dehlize iniyor, ürpertiyle kıvrılıyor karanlığa. Çıkarsam, çıkarsam, bakacak aşağı-yarak, anlayışsız, ezercesine, bakacak bana. Denize bakıyormuş gibi yapıyor beni izliyor, saydığım tanecikleri, şemsiyemi, dehlizime inen delikleri... Gözlerime bakıyor. Gözlerimi cımbıza benzetiyor, iğne burunlu diyor bana, deli diyor, kum bekçisi diyor, göğünü yitirmiş bir yıldız diyor bana, kumda fal

balığımı sanıyor, gök karışındaki yerimi bulmaya
yaladığımı. Renk körüm müüm, parayakamı, umutlugumum, korkuyumum deriden çıkan
ondan. Delizimle fedbte belleğimi düşürüyor,
fedizim olduğum. Bilmeyi tüyletken kaplamı
et kardan akıyan hayvan erinini. Diz ve omak ve
kırak ve kürk ve s hız ve kayma ve ...

Dizlerini gösterecek bir gün, masken düşecek.
Hayvan dişlerini. Hayvan güldü. Güldü hayvan
oysa, bilmez. Öfte saracak, saldırıdaki inceliği
öfte bilecek, kin kabul edecek hüneri, dişi,
tırnağı, kuyruğu, kürkü, hızı, kayması.

Her gün her gece her an düşünür ve oradan
düşünür. Diş bir diş kumadan, yalnızca ön
ve ar. Ar ve ön. Suyu ^{klonma ve okunma korkusu} salabilir, yığabilir,
can dörüp camara dımarabilir. Pencerenin
elmas tenciklerinde birine yakın durup
bir deliğe yalloparak dişlerini gösterebilir.

Öz elme duygununla yararak u nedem

baktığımı sanıyor, gök haritasındaki yerimi bulmaya çalıştığımı. Renk körüymüşüm, paranoyakmışım, umutsuzmuşum, korkuyormuşum denizden evden ondan. Dehlizimde tetikte beklediğimi düşünüyor, tedirgin olduğumu. Bilmez ki tüyle kaplanmış et ve kanda akışan hayvan erincini. Diş ve tırnak ve kuyruk ve kürk ve hız ve kayma ve... Dişlerini gösterecek bir gün, maskesi düşecek diye düşünecek. Hayvan dişlerini. Hayvan güldü. Güldü hayvan oysa, bilemez. Öfke sanacak, saldırıdaki inceliği öfke bilecek, kin kabul edecek tümünü, dişi, tırnağı, kuyruğu, kürkü, hızı, kaymayı.

Her gün her gece her an önünü ve ardını düşünüyor. Hiç bir düş kurmadan, yalnızca ön ve art. Art ve ön. Uluma ve dokunma korkusunu yenerse-suya dalabilir, yüzebilir, dönüp canavara tırmanabilir. Pencerenin elmas taneciklerinden birine yakın durup bir deliğe yaklaşarak dişlerini gösterebilir. Oç alma duygusuyla yanarak "Neden

büyüklüğü, genişliği, yayınlığı, pürüzlülüğü,
aletleriyle, aratılırlığı, ağırlığıyla,
ağırlıklılarıyla, pürüzlülüğüyle, yitirilebilirliği,
boyutlarıyla; bu yitirilebilirliği nasıl
iyeliğinin bir yapısı olarak alıyor onu
abbetmeye çalışıyorsunuz?" diye sorabilir-
~~denizden geçenler~~ neden ve nasılla,
damantlarında alırsın diye, diye gelece
o zaman. Benden tiksiniyor. Bendenli
olduğunu sanıyor, ^{bir zamanlar olduğu} sonra
olduğunu sanıyor, kütkünü yok olduğunu varsayıyor.
~~denizden geçenler~~

büyüdünüz, genleştiniz, yayıldınız, gövdelerinizle, aletlerinizle, anlaklarınızla, aşklarınızla, ağlatılarınızla, güldürülerinizle, yüceliklerle, bayağılıklarla; bu yerküreyi nasıl iyeliğinizin bir yapıtı olarak algılıyor onu altetmeye çalışıyorsunuz?" sorabilir. Neden ve nasılla, damarlarımda akışan hınç dile, dişe gelir o zaman. Benden tiksiniyor. Donanımlı olduğumu sanıyor, kürkümün bir zamanlar olduğunu, sonra yokoldüğünü varsayıyor.

Gökyüzüne dair bir şey yazılmadı, haritası çizilmedi henüz, ama geçenlerde buradaki evlerden birinin küçük çocuğuyla konuşurken ondan göğe doğru işaretler...

ÇOCUK: Kağan amca'nın çalıştığı yerde bir işçinin üstüne taş düşmüş. Fazıl hoca hastaneye götürmüş.

BEN : Ölmüş mü...

ÇOCUK: Yok ölmemiş.

BEN : Ne zaman ölecekmiş..

ÇOCUK: Ölmemiş ki, ölmeyecekmiş daha..

BEN : Sen ne zaman öleceksin..

ÇOCUK: Biz yatacağız. Allah bizi öldürecek sonra yukarıya alacak.

BEN : Nereye?

ÇOCUK: Yukarıya..

BEN : Nereye?

ÇOCUK: (Konuşamaz) parmağıyla gökyüzünü işaret eder.

"Nereye gittiğini bilmiyorsan, derin bir bağı yok demektir. Olsaydı öğrenirdin."

"Dava" filminden.

Tarkovsky dünyayla tanışma tümcesi olarak "Anne bak guguk kuşu" örneğini veriyor. Bense bir pencereye soluğumu üfleyerek bulandırdığım camda

"Anne bak çöpeü"

"Anne bak sinek"

"Anne bak polis"

dediğimi anımsıyorum.

Adam Dergisi - Aralık Sayısı

Küçük İskender'e (öven) sorular. K. İ.'in son yanıtı. Hiçimiz mutluluğun resmini yapamayacağız. Bu yazgıyla yaşamak ve isyan etmek benim huzurumun, utançımın tanımıdır.

Bir karga bir kediyi öldüresiye bir oyuna davet ediyordu. Hep böyle mi bu?

Bir şeyden kaçıyorum bir şeyden, kendimi bulamıyorum dönüp gelip kendime yerleşemiyorum, kendimi bir yer edinemiyorum, kendime bir yer... Kafatasımın içini, bir küçük huzur adına aynalarla kaplattım, ölü ben'im kendini izlesin her yandan, o tuhaf sır içinden! Paniğini kukla yapmış hasta bir çocuğum ben. Oyuncağı panik olan sayrı yalnızlık kendi kendine nasıl da eğlenir.

Niye izin vermiyorsun yoluna kuş konmasına
niye izin vermiyorum yoluma kuş
niye kimseler izin vermez yollarına
kuş konmasına?
"Öyle güzelsin ki
kuş koysunlar yoluna"
bir çocuk demiş.

Kadın
erkeğe

Yitecek yitecek kumların dibinde. Bütün yazılanlar, yaşananlar deli gözüyle bakan ölü bir balık olacak, ölü bir denizin sayılabilir, sayılamaz kumları içinde. Bir sevi/ölüm denizinin, yaşama yanılsamasının dibinde!

Erkek
kadına

Kayıtsızlık kipinin bilgiççe ayrımındasın sen! Yalnızlık tarafından soğurulmanın güzel kuruntusundan uzakta! Seninki kayıtsızlık kipinin hüsnükuruntusu!

Can, üşüme durumunda.

Sevmiyorum kuş seslerini ve seslerinin açıklan-
dığı, açığa çıktığı sabaha karşıları. Kuşlar, sabah-
lar, gün ağacına tırmanmalar ve her rengin böylesi-
ne özdeşlik bulması tiksiniç!

Regaip kandilinde "İyi ki doğdun Muhammet"
şarkısını söyledik ve çok eğlendik.

Billur kafatası

Ey Kadim Süryani,

Doğmuş olmak bir referans mektubunu nereye
ve kime götüreceğimizi bilememektir.

Kervansaray hummasına tutuldum. Bunu yalnız-
ca Ebu Nidal biliyor. Karyatidlerinse asla haberi
yok.

Ay kamarasında
kristal kafatasları çarpıştırdı
makaranın üzerinde dağılan mürekkeple
Kuşlar eğilirdi yemlerine,
insanlar elma tabaklarına,
herşeyi avlu kılarak

"Yalnız iki tür insan iyidir
Gömülmüşlerle doğmamışlar."

Çin atasözü

E. Jelinek varolmadığını savunuyor.

"Tarihin eğlendirici yanı kadının ölümü olmuştur. Kadın sonu gelmeden önce bir kez daha isyan etse de, lezbiyen olsa da, kesici dişlerini ameliyatla sertleşmiş erkeklik organına dönüştürüp onlarla kendi çocuklarının kanını emse de bu böyle. Çünkü erkek toplumu dünyayı bozdu."

"Ben benim

Sen de Tanrı, diyeceksin"

bir Macar filminden, yaşlı adamın çocuğa verdiği öğüt.

Ben olmayan herşey tanrı olabilir ve ben bir başkasıyla karıştırılırsa, özdeşlik kurulursa tanrı ikiye bölünmüş demektir. "Şizofren tanrı."

Uyku yerine aşk ve sözcükler üzerine çalışan bir Oblomov.

Kar tanecikleri, elmas tanecikleri

ölüm tanecikleri doldu gözlerime

değiştirilemeyen bu dağ bu ova

bu suyla canı

acıyan sinir uçlarıma

değdi bana sözcüklerle.

+ Bu yıl 3 ay boyunca gel de yetlin
bir ayraç olan ve gel ayraç ama
bununla birlikte kılıcı "ferpectar" ve
ayrılır ~~bir~~ ^{zaman} ~~çok~~ ^{çok} Jean Genet ile
karşılaşıyor ve bu "kimi kadeşin
ayrılmazlığı" kim ne demek
Ne o pırpırda, ne o pırpırda,
ne o ağıt ağıtında. Satılan
ayrılır pırpırları, ne müzik aletlerini
nâ de "Pırpırları" ve pırpırları
ciktari, ne "Satın Almaz" "

- Sınır dışılarınca sözünlerden ölüştüğün
bu karlı hâlede bir umut olarak
beklediğimiz seri E^(recipitation) "r" harfinin
kırılganlığı, ...
garpitlik
ekspresyonizmi

Bu yarış ortamının pek de yetkin bir aynası olan o pek uysal ama kızınca pek tepkili "Gergedan"ın tepkisi yalnızca Jean Genet ile kanıtlanıyorsa bu "kimi kandıran iyimserliğe" kim ne demeli? Ne o parfümleri, ne o gravürleri, ne o açık arttırmalarda satılan değerli parçaları, ne müzik aletlerini ne de "Gergedan"ı ve gergedancıkları, siz "Satın"—"Almayız."

Sinir düğümlerinin sözcüklerden oluştuğu bu karlı bölgede bir umut olarak bekletiyorum seni Ey "r" (çarpıtılmış) harfinin eksikliği...

çarpıklığı
eksiltilmişliği

Kapı kimin üzerine kapatılıyorsa, o, dışarıda kalanın değildir.

İçerde olan, tek kişilik oda oyunlarına düşkün olan üzerine kapatılan kapıdan habersiz ve kolayca dışarda olanın üzerine kaç kapı kapıyor.

9 MART 1987

Cumhuriyet Gazetesi. "Güney Afrika, İşte bu" röportaj dizisinden. (Ufuk Güldemir)

"Coğrafyada asıl belirleyici olan din"i tetkik için Randburg kilisesindeki rahip

Ray Mc Cauley'le görüşme...

" diyor ki: "İsa'yı kurtarıcı olarak görmeyenin, cennete gideceğine inanmıyorum, bunu ben söylemiyorum ki Allah söylüyor.

—Peki İsa'dan önce yaşamış insanlar ne olacak?

—Onların cennete gidip gitmeyeceği, ileride bir kurtarıcının geleceğine iman edip etmediklerine göre belirlenecek.

—İsa geldikten sonra ondan habersiz yaşamış ve ölmüş Pigmeler ne olacak?

—ALDIKLARI IŞIĞIN DERECEŚİNE GÖRE KADERLERİ BELİRLENECEK.

Adını vermeyen bir siyah kamu görevlisi de şunları anlatıyor.

"... Bunca yıldır beyaz Meryem'e dua ediyorduk halbuki İncil'i okuyunca Meryem'in Kuzey Afri-

ka'dan göç etmiş bir siyah olduğunu keşfettik.

—AÇGÖZLÜLÜKLERİNDEN BÜYÜK TOPRAK SAHİBİ OLMAMIZA İZİN VERMEDİLER. MÜLKİYET DUYGUMUZ GELİŞMEDİĞİ İÇİN, PSİKOLOJİK OLARAK KOMÜNİZMİN BİZİ, ONLARI KORKUTTUĞU KADARKORKUTMADIĞINI ŞİMDİ DİZLERİNİ DÖVEREK KEŞFEDİYOR."

Güney Afrika, "Sessiz Yanardağ" artık siyahlardan çok beyazların elini yakıyor!..

12 Mart / 1987 / Güney Afrika, işte bu Boykot bebekleri—

Kara kolye yöntemi (Lastiğin içine benzin dökerek işbirlikçinin üzerine geçiriyor, sonra da ateşe veriyor, kurbanlarına Kentucky diyorlar)

Hem beyaz elit hem de kendi siyah ebeveynleri düşmanları.

Onlardan biri

Khrushçev Dumisani şöyle diyor

"Benden istediğinizi yapmayacağım. Annemin babamın yaptığı gibi ne sizin okulunuza gideceğim, ne dükkânınızdan mal alacağım. Kendimi cezalandırarak sizi cezalandıracağım. Okula gitmeyeceğim; haydut ve cahil olacağım. Kendi varlığımı tahrif ederek sizin geleceğinizi çalacağım."

Fassbinder bir filminde, Genet bir yapıtında bu tümceleri bir anti-kahramanına söyletirdi.

* Bakteriler diye bir şey mi? Bakteriler:
İsle, terkibiyer, kuyu, tıy or... Ne, bir rampa
ni ne? Sonra saklar, sonra bakışları, niye,
kayıklar, saklar, rafter, itonlar, maydanoz,
herden gelirdi bir şey, balya, kışlar,
kışlar, prizmalar, yel değirmeni, kışlar,
kışlar, duvar, aca, kış, yazmalar,
saklar ve saklar. Adım başı, adam başı,
adam başı, yüceltilen, kış, kış, kış,
kış, ve saklar, rampa, kışlar!

* 63694 yidron yidly
kunal jena bala
pat kuma n. yaglaas

* Güler garpapı
ayna piri aynalı yama içi ser-
tutulmuş sayıldı bakma aynaya
derdi ayna ileri rahat bırak
1. seri seri, ayna piri içi
olu seri!

Bulanıklık olsa gerek sevgilim / bulanıklık. Işık korkutuyor kaçırıyor. Ne, bir vampir mi ne? Sarımsaklar asın bahçelerinize, kazıklar saklayın, nal-lar ikonlar, maydanozlar, herdem çekirdek bir taze kolay küpler, küreler, prizmalar, yeldeğirmenleri, kekikler, keklikler, duman acıları, kutu yosmaları. Saklayın ve sakının. Adım başı adam başı adem başı yüceltilen bu çürük elmalara inanın, ve sakı-nın vampirlerden!

Göğünü yitiren yıldız
Kumsal falına bakar
gök kuma mı yazılmış

Cinler çarpmıştı
ayna piri almıştı içeri beni
büyükannem söylerdi bakma aynaya
derdi ayna cinleri rahat bırakmaz
sonra seni, ayna piri içeri
alır seni!

S. Platt denemesi sonunda W. H. Auden'in şiir kullanılabılır. Ölümlerinin soğuk zamanlara rastlaması ve S. P.'nin Yeats'in eskiden oturduğu evinde canına kıyması (buz tutkusu...)

KUŞUM VE BEN

Kuşum ve ben bir aynada
uyuyoruz, kafesimiz yatağımız
yüzlerimiz eşlerine baka baka
sonsuz kar altında uyuyoruz
kuşum ve ben.

Eşim ve ben kızıl bir bağla
bağlıyız birbirimize
Çözülürse yoksulluk sevinir

Aynamızın içinde tek bu bağ...
Kızıl kısaç eşim kuşum ben...

Ormanın edepsiz kraliçesine cüceler çekiçleriyle saldırıyorlar küf kokulu patikalarda. Bataklıklarda yolunu kesiyorlar onun ve boğazını sıkıyorlar erkini zincire vurmak için geceyi beklerlerken kraliçe buz tutmuş yollara çıkarak kaçmaya çalışıyor yazık cücelerin elinden edebi varmışçasına...

Birbirlerini sürüklüyor, iteliyorlar mazgalların üzerinde sonra yavaşça kendilerini alt kentte (kentin replica'sında) buluyorlar. Bu izbe cennette birbirlerini yumrukluyorlar salyaları karışıyor, kanları... Birden kara Judas karanlık alt kentte mazgallara sıçrayarak, dansederek, hoplayarak "Must die, must die, Jesus must die" şarkısını söylüyor. Siyah derisi az ışıktaki parıldıyor labirentte koşarken zamanları zorluyor.

İklim ve polis izin verirse çingeneler çıplak gezer.

Annem bir catechist!

(özellikle dini meseleleri sual cevap usulu ile öğreten kimse.)

Böyle bir morla alçalttım sizi!

* Kafeslerin çöken ayağlarına zıtlık verilmeyi
porcelen vinyetle kaplanabilir kafeslerin
kullanılması

* Herşeyi yak olarak bile onun çevresinde
slayp yapmak, ölmek, uyanmak istemek,
uyanma yine insana kendine sona
birbirine düşünür kendi-başka-herşeyi e-sal-
mak, mertçe uyanmak, kusurda
arınarak, uyanarak; öfke, uyanık-
Gambur kadimarak, mertçe devam
değirmi-zi-Çin sözcükleriyle arınarak...

Sana yine, yaten, içinde ve dışı, hola
olmasa bile, yaten seninde
unutmak.

* Dış dünya bizim bir aklın

Boyle's system, his medicine

kepada orang, atasan jika saja bisa.

Derzeitige ökonomische Krisen -> steigende Aufmerksamkeit auf soziale Werte

alongside the actual. On claiming reality beyond

vänder, be an. deponeren hin koordinieren

beli. lyehtek, yarker. mung, sonang raja -

hikek bi nkl...

* Saklaman boyutlarının serisi ve c42

Kafatasının çatlama seslerine kulak verilmiş, porselen ve her an dağılabilir kafatasının.

Merkezden uzak olunca bile onun çevresinde sı-zıp uyumak, ölmek, uyanmak istememek, uyanınca yine insanlara kendine sonsuzca birbirine dönüşen kendi-başkası-kendine saldırmak, merkezi unutamamak, başkasından arınamamak, vazgeçememek; öfke, umarsızlık... Çembere katılamamak, merkezle donanamamak, değirmi dilin sözcükleriyle sarınamamak... Sonra yine, yakın, içinde ve göbeğinde olmasa bile, yakın çevresinde unutmak.

Düz duvara tırmanan bir aklım olsaydı diyorum, hiç durmadan koşuşturan, atlayan zıp zıp bir akıl. Herşeyin ötesine berisine sıçrayan akılların havsallaların alamayacağı bir akıl. Bu eksiksiz, gediksiz kaydeden vücudun, bu anı deposunun tüm koordinatlarını belirleyebilecek, yaşarken sonsuzca, sonsuzca yazabilecek bir akıl.

Saklamanın kaydetmenin sevinci ve acısı

Bal rengi acı
dokumuzdan sızan sonsuz.

Bu parçaları ruhuna bir Japonun ruhu değmiş biri olarak size göndermekle göneniyorum. Okuyun, okuyun da anlayın "Anlamak" nasıl bir şeydir bu dokusundan bal rengi sonsuz bir acı sızdıran yerküredeki kusurlu varoluşumuzu...

Bu şen ve çılgın metincikler bende gülmek ve ağlamak arası bir duyum yaratıyor; eğlenmekten ölüyorum... Siz ise korkarak ve kaçarak (bu yargı! yalnızca benle ilgili yansıttıklarınıza bağlı değil!) daha ne kadar kıvırtacaksınız bilemem ancak aynanın böylesine kutsal sayıldığı o ırktan (Japonlar) bir ruh size

"Şiir, ölüm ve yaşam dolayısıyla,
Şimdi ve daima açıktır." E. A.

dokunur da açılırsınız umarım (hem düz anlamda hem de yan anlamda!)

Şimdi hoş ve sağ kalmanızı dilerken bu saçma sözcüklerin size tiksinti vermesinden kıvanç duyacağımı da eklerim.

Tycho Oishi Bracha ya da Ayşegül Kunt
ya da Kuzgun Acar

Kızıl yapraklar hep bir olup dönüyorlar bir yerlerde, boğazımıza birer düğüm yerleştirmek için, sonra uzaktan uzağa hep bu düğümleri bilmemiz, bildirmemiz, yaşatmamız öldürmemiz için.

Konuklarınız yani yeryüzünde
gökyüzünde verilmiş yaşam payında.

Bu bahçede ölüm! Ağaçlar dolanır boğazımıza
ve ürkünç kuşlar kuyumlarımızı çalarlar gerdanımızdan.

Daireda bir merkeze uyuyor du, uyuyor du
Bir o yana bir bu yana büyüyor du
Merkeze bula bula
Yakınıyor bu sara
Merkez keş merkez keş !

(Zıplar
Güler
Zıplar)

Dairede bir merkez uyuyordu, uyuyordu
Bir o yana bir bu yana büyüyordu
Merkez bana baksana
Yakışmıyor bu sana
Merkez kaç merkez kaç!

Etlerimiz (insanlarımız, bedenlerimiz)
damgalanır ve t llenir
ve k  larında karanfil!

If loving is wrong
I don't want to be right!
—David—

Yıllarca  l me yürüdük
Sağlam bir su üzerinde

Varlık, bir kıpırtının başlangıcıyla bitişı arasındaki an...

(değil olabilirliğı kıpırtının tekrarıyla duyuruldu.)

Yargıdır bir dize!

Belki de sonsuza dek hoş görünmeye çalışanların nefreti daha derindir.

Dişlerinin arasından aşk tıslıyordu!

* Biz niye bundı zamanlarımıza yapıyoruz,
niye hep böyle zamanlar ve hep böyle
kendimiz? Ne bu erdelerden, bir karar
dima diğiziyile - kararın olmasını beklemek
değil, bugün farzıya düşünmeyi beklemek -
ben, ^{ve biz} bir karar yapmak arzusu?
Şimdi'nin kararı daha ne kadar
üretilerek? Bu kararlarda beslenen ruh
kuvvetleri daha ne kadar maddeleşek
bizleri kendilerine? Bu kuvvetler içten içe daha
ne kadar uyuşacaklar? Bu görünmez salınaklar
daha ne kadar sallanacaklar "Şey olmanın
istiyoruz" düşüncesini sessiz bir güçle olarak
yineleyerek. Bu huzur işi güçlükler
ne köpekler köpeklerinde, kim duyur?
Güçlükler neden bu den sessiz? Bu balıkların
bu karılar niye varlar, yüzlüyor neden
yüz beden kimin için balık öyle
onları düşünürken ve düşünürken niye aksak?

Biz niye kendi zamanlarımızı yaşayamıyoruz, niye hep başka zamanlar ve hep başka kendimiz? Ne bu ertelenen, bir tansık olma dileğiyle — tansığın olmasını beklemek değil, özün tansığa dönüşmesini ummak— ben'i ve biz'i tansık yapmak arzusu? Şimdi'nin karanlığı daha ne kadar üretilecek? Bu karanlıkta beslenen ruh kurtçukları daha ne kadar maledecek bizleri kendilerine? Bu kurtlar içten içe daha ne kadar uluyacaklar? Bu görünmez salıncakta daha ne kadar sallanacağız "Aya dokunmak istiyorum" tümcesini sessiz bir çığlık olarak yineleyerek. Bu huzur için çığlıklar ne köpekler toplumunda, kim duyar? Çığlıklar neden bu den sessiz? Bu balıkhaneler bu kancalar niye varlar, yüzlerimiz neden yüz bedenlerimiz niçin balık öyle asılı dururken ve dönerken ağır aksak?

glas - yazaqan.
kıbaş

Ah ! Yigirmi dörtkâr bağı kışlar vardır ve
sünn böyle olmasa biz de tıhaf
değildir ! Düşkündürler yüzlükere
hayat kedi' pöylere bader yüflerinden
fışkran kaktırla ! Ve yine de
düşkündürler ölmüşe, yüz görümyle,
ölümne ! Bu mı ? Değil !
Bir kapına bizi mi, yalnızca kış !

Glas— yaş çanı
kırbaç

Ah! Yüzüne düşkün bazı kişiler vardır ve durumun böyle olması hiç de tuhaf değildir! Düşkündürler yüzlerine ve hayat kendi gözlerine bakar, yüzlerinden fişkıran kalemlele! Ve yine de düşkündürler ölüme, yüz görümüyle, ölüme! Acı mı? Değil!!! Bir tapınma biçimi, yalnızca kürke!

* Herenden trenler, tamponlar, braker ve
tem yağlar geliyor sana doğru
gürültü bu sensuyn evlilik oyununda.

* Sensu
2

Bir robotun bir robota söyledikleri,
* Ruhl! Ey, zaman nerede.
senin garzafın?

* Dust and lust

Üzerimden trenler, kamyonlar tırlar ve tüm
araçlar geçiyor sana doğru yürürken bu sonsuz ev-
cilik oyununda.

Sonsu

z

Bir robotun bir Robota Sordukları

Ruh! Ey, Zaman nerede
senin çarşafın?

Dust and lust

Sen, hızlı kum, toz ve şehvet
Therese sessizce dağılan.
Örtünün acısı Therese!
civa kuşu
Therese
Cüzzam, balgam ve kanla
Yakıldın mı,
Yandın mı Therese?
Yakıyormusun karmelites Therese?
Başrahibeler çarşafılar } bizse onların uşağı!
Başrahipler domuz kanı }

Sözcükler sürer yüzüne

Gül cezası

Artaud. Yıldı. Vahşet tiyatrosu için jest'i, action'u öne çıkartıyor bunu da Bali tiyatrosunu izledikten sonra... (buna saf tiyatro diyor) Artaud Doğu Sanatının acımasız duyarlılığını saptamış.

"Artaud'nun tiyatrosu, şiirsel acımasız bir duyarlılığa, Brecht'in tiyatrosu akılcı duyarlılığa yaklaşıır." Z. Derlen (Gergedan, 2)

Vebalıları anlatan öyküyle başlayan o küçük kitap kimindi, neydi ve nerede?

Gergedan 2 (Nisan Sayısı)de ressam Ergin İnan'ın söyledikleri ve resimleri ne güzel!

Gergedan 2

Guiseppe Arcimboldo'nun (1530-1593) resimlerinde açığa çıkan her an açıkta olan ve görmezlikten gelinebilen gizi "Atların senin köpüren atların", Barthes şöyle açıklıyor: "Şöyle ilerler Arcimboldo, oyun'dan büyük retoriğe, retorik'ten büyüye, büyü'den bilgeliğe."

"Suyun canavarlaştırılması" tablosu, belleğin ve yüzün akvaryumunu, bu akvaryumun suyu ve onun içinde yaşayanlarıyla birlikte yeryüzünün yazgısı olduğunu bilene gösteriyor.

"Sen geldin" herim eli kâşemde
burdur * 5.

* Kâşemde bir dileğim var : senle
evle - de elze kâşılazıp yatacık
insan gibi' birlikte olup konuşmak
böyle bir değin aşması olacık
çok aşkaleme ve algaçıcı
bir zeymiç ? Sen kulan zana-
ların ofirliği ve ziddetini
istleris ; ben de kâşma yapam
dık insan bir odalık ve bir , yabıca
bir aşkaleme . Ancak bu odaların
ve aşkaleme sehlilerini bilerek
benim . Neşe maksat sed-
mentasyon ya da kâşerendikasyon
elamı !

Pederiğim de değin de yok
bu böyle n'apalım

"Sen geldin benim deli köşemde durdun" S. K.

Küçücük bir dileğim var: seninle evde de olsa karşılaşp yakın iki insan gibi birlikte durup konuşmak... böyle bir dileğin nesnesi olmak çok aşagılaticı ve alçaltıcı bir şeymidir? Geri kalan zamanların ağırlığı ve şiddetini üstlenir, ben tek başıma yaşarım. Her insan bir odalık ve bir, yalnızca bir aynalıktır. Ancak bu odanın ve aynanın dehlizlerini bilmek önemli. Neyse maksat sedimentasyon ya da kontr endikasyon olsun!

Retoriğim de toriğim de yok
bu böyle n'apalım.

Gittikçe soğuduğumu farkediyorum ve bu bana hiç de sevinç vermiyor. Çünkü özün soğuması çok tehlikeli, başkalarıyla ilişkiyi yalıma veriyor, unuttulan ben başkayı yakarak yeniden doğacakmış gibi... tersine devinim devinim, Phoenix. Utanç, utanç adına kızaran.

Hiç utanmadan Japonya'dan çıkıp Amerika
Türkiye Afrika
gelip yer ediniyorlar.
Pazı ve tel desteği bir tutarak
Alıp götürüyorlar elden ayaktan dirsekten,
Doğru' öç için düğümlerden
düzgün ısıltılı ve katlar uğruna
Bozgunlar kıyımlar özkıyımlar içre
dinlerken yürekleri
utanıyor yine de kılıç ve krizantem.

İnsan güneşle arasına bir kitap koymalıdır. Kuzey Afrika'da dirim bu özgün yorumunda anlaşılmaktadır ki, yoksa herkes herkese koyabilir, ko, koma, ko, koma, ko, koma, vs vs vs vs vesveseli kuşlar böyle ötüyorlar! Karşıtlığın da bir ritmi var, kanıksanması gerekli, YOKSA cinayetler, cinayetler ürkünç bir kan devinimi. Öç bitimsiz; Ece bana "Tanrı yoksa herşey mübahtır" diyorsun sen demişti. Oysa ben "Tanrı varolduğu için herşey mübahtır" diyorum. Garip bir din anlayışı işte. Bu daha çok şu demek, eğer 8 ile 9 sayıları arasında gidip gelen ilahi düğümler tanrının kanıtı sayılabilirse ve 1 de birşeyse —bu alıcı vericilik bu şebeke bu cereyan ve cerahat ürkünç ama kaçınılmaz.

Sorun: "James olmayan Bond da" demiş ya, bu vahşetin içinde bir yöntem bulmak 007 değildir. Ah benim Jipon öfkem

kat kat!

Bakmak ve görmek serbesttir'in açıklaması bana göre, kimsenin kalbini kırmadan sessizce, çalışmak, voyeurlük yapmak gerekli. Sonuçta sahicilikler anatomisini bütünüyle kavramalı.

Anıların müthiş bir dirençliliği var; kişi anmak istediğinde her şeyin içinden geçip An'ı şimdiyi aşip ancak istediği anıya dönebiliyor, çıplak ve savunusuz çocuklar gibi. Anıların her gün her an ırzına geçilebilir. Bir tür sıçrama ve hiç bir şey elde edememe.

Müzik!

Dalgalar mı, atomların dizilişlerindeki düzenin benim atomlarımın dizilişiyle çakışması mı! Halerin eş düşmesi mi! Olanaksızlığın paylaşılması mı! Bir şey işte!

44 - Kutsal Uzaklıklar (Yüzü) → Mangıyanın
Daat tam meküp yagna'yı vurmaktadır -
uyunuy, öten
ülkesinden

Yitirdik bir deniz (maniteler deyiler) siyle yarıta
herzey, sanki gerçek bir etken var gibi, yürek
ağır.

- İlk bahar hissediyoruz bu ise özgeçmiş
biriyor serisi, sevgiden gıptanalar ülkesi -

R. Char
(gücün gübelleştirilen)

Neyse, öyküden bir kilit (altın yerine), aşkın
söğütleri işte: Ben gıptanıyorum, hergeçerli
gibi durup duruyorum. Naptırıp durursun?

Dünyadan - (gıptanlık gıptan) Aslında
bu funny funeral deniyor deli süresinde
birzey. Kasıtlı, tiksins ve gülmüş -

Ve yine de döngü denekten döndürüyor
- gıptanıyor, güldürüyor - Garkı-fellek - Fekmi
kaderi oluyor mu? Denizaltılarımız var geniş
hücumlar yazılar için, bazen yağmurda yağlar
akıyor gözlerinize doluyor, eğer ki de bir
duyar oluyorsanız da. Gözlerin önünde ya da
deniz parmaklıklar, kirlilik yığılır, insan
yedi'm içtim yutkun alin yazımı, lör oldu
olduğum der - Şans lakin batmak
bütün sorumluluğum, odra dura, batmak
ve batmak - - -

—Kutsal Uzaklıklar— (Yazısı)

→

Manolyanın
üzüntü kokan
ülkesinden

—Saat tam 'mektup yazma'yı vurmaktadır—

Yitik bir deniz (maviler de yiter) sisle çevrili her-
şey, sanki gerçek bir etkisi var gibi, yürek için.

—İlkbahar tutsaklaştırıyor kış ise özgürleştirir-
yor seni, sevgiden zıplamalar ülkesi—

R. Char

(Gecenin Yükselişi'nden)

Neyse, tüyden bir bilezik (altın yerine), ozanın
sözcükleri işte. Ben zıplamıyorum, herzamanki gibi
durup duruyorum. N'aptırıp durursun? Durup du-
rurum. (-Gümüşlük ağzıyla-) Aslında bu funny fu-
neral sonsuza dek sürecek birşey. Kaçınılmaz, tik-
sinç ve gülünç... Ve yine de döngü dönerken
döndürüyor —ağlatıyor, güldürüyor— Çark-ı-felek.
Pek mi kaderci oluyorum? Geniş alınlarımız var
geniş tutulmuş yazılar için, bazan yağmurda yazı-
lar akıyor gözlerimize doluyor, eğer bi de bir duvar
oluştururlarsa gözlerin önünde ya da demir par-
maklıklar, körlük yeğlenir, insan yedim içtim yut-
tum alın yazımı, kör oldum oturdum der. Lâkin
bakmak bizim sorumluluğumuz, otura dura, bak-
mak... Ve bakakalmak...

26 Nisan Pazar gecesi anne-baba evindeki televizyonda gördüğüm yeşil ışınla ve babamın "bu ülkede gerçek deli bile yoktur, hepsi sahtekârdır" demesiyle başladı. 25 Nisan Cumartesi gecesiye E... derin korkusu ve suçluluğuyla bana saldırdığında aldığım derin yara, 26 Nisan Pazar günü ben tarafından düşünüldü ve herşey bir bir açıklığa kavuştu. Ben bir tehdidim onlar için çünkü bir varlığım, cinssiz bir bebek, rolünü bulamamış, iyi ezberleyememiş bir hayvan, her yöne savrulabilir, dağılabilir bir atom... Bu atomik kuvvetten korkuyorlar, enerjisinden, çekirdek enerjiden, çünkü onlar potansiyeli ekonomik...*

* Burada kesiliyor —Ed.

Hangi hazlara beşiktiler
o sunulan yüzükler
Kaç yıl çarşafalarını örttürdüler
çoluk ve çocuğa
bilmem-kaç düşük ayarla!

Rüzgâr değmesin diye kapıyla
kapı arasında Judas'ın ayağı...

Timsah Neşesi

29 Nisan geceyarısından
sonra karanlıkta yazıldı.
18 Nisan karanlığı anısına.

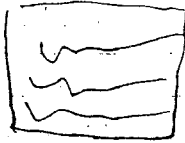
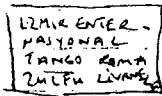
IRISİN ÖLÜMÜ

Genleştım, şimdi. O gece de genleştım yüzüne, ve çeşitli yüzlerine, ve çeşitli yüzlere. Hainlikle suçlanan hayvan, iki anaç tarafından; suçlandıkça nasıl da kutlandı, ben susarak susup, suçladıkça nasıl da coştı, kime hangi temaşayı sunacağını bilemeden kapana kısılmış bir hayvan; kafesteki Aptullah! Anımsamadığım tüm sözcükler anımsayabildiğim tek bir sözcüktü: Yara! Ortak yara, yeşil yatak ve zamandışı, bitmeyen, zavallı saldırganlık. Bana saldırırken kendi yarasını okşadı, benim onda açtığım yarayı, o güzel kızıllık... Sahiciliğimi sorgularken, kendi sahiciliğini, yeryüzünün sahiciliğini ağlayarak sordu: Var mı? Deli önerdi, öneriyordu, önerecek: Geçirerek yazıyorum şimdi, "gel, sıkıyorsa gidelim ve bir kumda oynayalım, netlik ben buna derim!" Söyledi ve dinlendi, bir değil üç kadın kulağı, üç kadın parmağı boyunca. Onun için o kadar emin, güvenli ve küstah, istediği üç parmak ve onun mesafesi!

Bütün bu sıcak patlamayı en soğuk duvarımla karşıladım. Zaman içinde oluşmuş olan tortu herkese sıçratılan bir tortuydu o gece, yalnızca bir kin,

nesnesiz ve kimsesiz. Bunu dilemişim, bunu bilemişim, bilmişim. En aşağılardan sürüklenmiş olanaksızlık bilgisiyle. Açıklıktan söz eden hayvan kendi tüyleriyle kaplı. Salyası konuşurken sözcüklerini örtüyor. Gözlerindeki kan, gözlerini... Ve bir gerçek intikamcı dinledi, dinledi ki, temaşa sürsün, içler acısı can çekişme ve salyangoz birleşmesi... Biri susarak okunu tanıdı, öbürü kusakarak okunu kırdı. Kaçınılmaz bir zavallılık ve bana açıklıktan sözedivermiş, netlik, doğruluk, yalınlıktan; içi, götü, ciğerleri, kalbi, böbrekleri titrerken... Beni hiçbir ışığın altında görmeyecek ol! Bildiği hiçbir ışığın! Çünkü ışığı yok onun!

* 25 Ağrıca Pazar
 Gecidi, Mardivenlerinden İca ile inen
 o pilişmeye ek yukarı baktı ve
 elindeki snü r kızı rıtlı yaprakları
 dalan - zarfı pıktı ; sonra big
 otobüse biterken o zarfı otobüsün
 şöförlere verdi ve şöförlere yitirdi:
 Zarf pıktı. peşpeşenun şöförlere
 a.anda, şöförlere çok ben perçektir-
 nişir den.

Fenelatgeden Sura ve Eca ayakta
 bir garpide bir derhal kenupma
 yapılıyor. Sonra vurunuy kırıkmız
 ve bilyer Cihat Borak'ı
 ziyaret ettik.

Bir pörün bir çift kenik ayarada

28 Haziran Pazar

Geçidin Merdivenlerinden Ece ile inerken o gülümseyerek yukarı baktı ve elindeki önü arkası renkli yazılarla dolu zarfı gösterdi; sonra biz otobüse binerken o zarfı otobüsün şöförüne verdi ve gözden yitti: Zarf şimdi pasaportumun sayfalarının arasında, şöfürden çok ben gereksiniyordum.

İZMİR ENTER-
NASYONAL
TANGO ROMA
ZÜLFÜ LİVANELİ

Fenerbahçede Suna ve Ece ayaküstü bir çırpıda bir derhal konuşma yaptılar. Sonra vurucumuz kırıcımız ve bizler Cihat Borak'ı ziyaret ettik.

Bir gözü bir ağzı kesik aynada
Sürüyor kendini Ananke
hiç açmadan hamurunun gizini
ve içine dalmış bukalemunun
yolunu;
Kulaklarının tozu patlamış
aynada her zamanların Anankesi
Hugo'yu da çarpan
bir tuhaf etobur yaratıkların
zangoçluğunu fısıldıyor duyan
kulaklara, "AĞLAMAYIN!"

Gece, Bunuel'in Burjuvazinin Gizemli Çekiciliği-
ni ikinci kez izlemeye başladığımızda Fatsa Şadeni
Öğretmenlerevi Dinlenme tesisinde bir gürültüdür
başladı, azgın ve yılmış bir org sesiyle oyun hava-
ları çiftetelliler ve arabeskler... Bir nişan töreniy-
miş! Bunuel kuru gürültüye pabuç bırakır mı! İzle-
dik kuşkusuz (arada Kağan birkaç kez polise
başvurmak gafletinde bulundu!) Saat şimdi 00:05,
gürültü de bitti; uykumuz bizi bekler o kendi yo-
lunda...

MANOLYA II. ya da Çocukluk Şiirleri II

Karanlık, böcekistan dolaplarında itişen tencere-
ler ve tavalardı anne evleri
pencereler bahçelerse kuş dilinde mutlu kuş dü-
ğünleri...

12 Temmuz Harmana adlı .. Uyuyorum
ve uyurken yine kurdularımı kurdurulanları

götürer uyandığımda da hekimlerim.
Mada caddesinin sonundaki yolda

duvarla çevrelenmiş bir kütüphane varmış
ve afır bir yağmur altında üç beş
kişi güne şiddetliyim ; fışkıran taşların
yanında bir sütun ve sütunun üstünde
bir su çanlığı ; çanafın içine

iken kütüphane arazi nesneler var ;

biz kapıdan içeri girerken icken kütüphane
tardan biri Paralel Pansiyon deniz
nedense) ^{çocuklar} çanakdan dışarı atıyor
ve diğer kişi bir hafiflikle süzme
inizer içine dönüyor yürümeye
başlıyor.

Kütüphane içeri girildiğinde gördüğüm
kütüphane Kütüphane ^{mekânı} Kütüphane değil.

Bu ağaç zaman Başkısı Üniversite
deniz kütüphane - Benim bir fotoğrafım
elcilek ağaç zamanında kütüphane

12 Temmuz Marmara adası... Uyuyorum ve uyurken yine kurduklarımı kurdurulanları görüyorum uyandığım da hatırlıyorum. Moda caddesinin sonundaki yüksek duvarlı ev yerinde bir kilise varmış ve ağır bir yağmur altında üç beş kişi ayine gidiyoruz; giriş kapısının yanında bir sütun ve sütunun üstünde bir su çanağı; çanağın içinde ikon kukla arası nesneler var; biz kapıdan içeri girerken ikon kuklalardan biri (Pamuk Prensese benziyor nedense) canlanarak ayağını çanaktan dışarı atıyor ve tüy gibi bir hafiflikle önümüze iniyor içeri doğru yürümeye başlıyor.

Kiliseden içeri girildiğinde gördüğüm korkunç köhne bir mekân ve hiç ruhani değil. Bu aynı zaman Boğaziçi Üniversitesini hatırlatıyor. Benim bir gösterim olacak aynı zamanda kulis gibi

bir yer lurası Orkade bir lavabo-
duray (Sarı, Terra Resendekinden)
Bu lavabonun ^{aygır bir} hat kütübe bir delik
var bu delikten içeri giriyordum
ve tefanı lavabonun içinde
sakladım (aygırından) bir kağıt
iğnenin etrafında poster koydum
ve tek bir karabasan şeyiyle
kendini içi su dolu lavabonun
aygırından içeri diğerine ve
işte kelimem lavabo aygırının içinde
aygırın su dolu ve gülmüyorum.

14 Temmuz Çarşamba Sabah
şekillenmesi arasında bir şey
deniyen üzeri yalı ve içi
kızlar (benim fesi verdiğim
Zebra finch türü) kapla ve bir
litre yığıyorum, onları yakala-
maya çalışıyorum ve yakalayamı-
yorum. Çünkü bedeni...

bir yer burası. Ortada bir lavabo duruyor (Sarı. Terra Rosendakinden) Bu lavabonun ayağında çok küçük bir delik var bu delikten içeri gireceğim ve kafamı lavabonun içine sokacağım (aşağıdan) birkaç izleyenin eşliğinde gösteri başlıyor ve korkunç bir karabasan duygusuyla kendimi içi su dolu lavabonun ayağından içeri tikiyorum ve işte kellem lavabo evyesinin içinde ağzım su dolu ve gülümsüyorum.

14 Temmuz Çarşamba... Sabah şekerlemesi sırasında bir düş; denizin üzeri yaşlı ve iri kuşlarla (benim geri verdiğim Zebrafinch türü) kaplı ve birlikte yüzüyoruz, onları yakalamaya çalışıyorum ve yakalayamıyorum. Üzüntü bedeni...

Ada da spleen

Spleen of the island — İki büyüemeyen herifle
işim ne burada, tavla oynar gibi satranç oynayıp
Tommiks, Teksas okuyorlar ve kaba şakalar
yapıyorlar. Örmek istediklerinin ne olduğunu bili-
yorum. Benim bildiğimi bilmiyorlar, kendileri ise
hiç ayırdında değiller.

Dönmek —İstanbul'a— istiyorum. Ama sonrası
da beni çok ürkütüyor; binlerce binlerce düşün,
dileğim, gerçekleştirmek istediğim şey var... Arzu
yeterince varsa dönüştürme kolaylaşır.

Megda Szabo Yavru Ceylan'ı nasıl öldürüyor,
onu özgürleştirmekle öldürmek arasında hiçbir
fark yoktur belki de.

15 Temmuz Cuma, Marmara Adası

Yattığım odanın tavan kirişlerinden birinin yan yüzeyinde çılgınlar gibi koşuşturan karıncalar var. Kirişin bir ucundan aniden hızla bir dörtlü öbür ucuna yola çıkarken diğer uçtan da bir altılı yola çıkmış bulunuyor ve yüzeyin ortasında karşılaştıklarında büyük bir çarpışma; hepsi birbirlerine şiddetli bir biçimde dokunuyorlar ve hiçbir şey olmamış gibi yollarına (ters doğrultuda) devam ediyorlar. Nereden gelip nereye gittikleri belli değil, kaza eseri aşklar, bu çarpışmalar bazen bir bir bazen iki iki bazen daha çok sayıda büyük bir telaşla koşuşturuyorlar... Yeryüzündeki aşk olasılığı ve süreci de karıncaların karşılaşmaları ve yaklaşık 10 saniye birbirlerine dokunmaları oranında. Ne zavallılık!

9. Ağustos, 87

Karanlık sularda yüzme karabasanı: Su altında (ağır yeşil kalın kahverengi sular) ellerimi hiç hareket ettirmeden ve hiç bir aygıt kullanmadan uzun uzun yüzüyorum. Oldukça girift bir bölgeye geliyorum, tropikal ormanlar, jungle'ları anımsatan bir yere ve bu ürkünç bitkilerden aşırı derecede korkup kaçmak istiyorum. Oysa her yanım onlarla sarılmış gibi... Ama birden onlara baka baka yalnızca ayaklarımı oynatarak aramızdaki mesafeyi açıyorum ve düşte de yüzüstü nasıl geri geri yüzebildiğime şaşıyorum.

O Yahudi çocuk alacakaranlıkta beni kaçırmak istiyor. Bu kıpkızıl bir düş, kırmızı bir karabaşan. Renkler çoğunlukla kırmızının tonları ve kan vahşeti ve dehşeti duyumsanıyor. Onun elinden kurtulup kaçmaya başladığımda kırmızı ayakkabım bir mazgala takılıyor ve kapaklanıyorum. Cebimden kırmızı bir para çantası-cüzdan çıkarıp açıyorum yerde yatarken, içinde gümüş iki toplu iğne var. Tepelerinde pembemsi tonda mercanlar...

Hayvanat bahçesi gibi bir bahçesi olan eski bir evdeyim. Bir tadilat inşaatı sürüyor gibi. Yanımda tanımadığım biriyle dolaşıyorum ve ondan hoşlanıyorum. Bana bir sepetin içinde bir şeyler ikram ediyor, ne olduklarını söylüyor. Benim aldığım Linguistic soğanı (ufak, arpacık soğanı gibi,) ye onu yiyorum. Sonra evin karanlık bölümlerinde tek başıma dolaşıyorum kapısı açık yarı tamamlanmış bir banyo içinde (alaturka) iki ceylan kafası görüyorum, yanlarında da postları duruyor.

Dilsizliğimi, uzam ve insanın eksikliğinin genli-
đinde öğrendim.

Çölgörmüş bir hali var!

* Ötürki tahtkhanı ora bırakmışım.

* Şip uyuzundaki mellek

Üç kez, Nilgün Marmara!

Ece Ayhan

Sonunda söylenecek sözü başında söylemek istiyorum! Nilgün Marmara olayına ve şiirine yeniden bakılması adına bu yazıyı tersine çeviriyorum. Ama bu bir şairi tersinden okumak değildir.

Öldükten sonra bir şairin ya da bir şiirin nasıl ve nereye vardırılacağı bilinmez, bilinmiyor!

: Varoluşçuluk felsefesinin başına gelenler ya da getirilenler gibi. Hatırlarsınız bu felsefeyi önce çiçek çocuklar hemen ve sözde benimsemişti.

: Gordon Pym'in Serüvenleri'yle garip ve olağanüstü bir şair olan Edgar Allen Poe'nun yıllar sonra bir reklamda kullanılması gibi. (Düşünebiliyor musunuz? Karalarını çekmiş ve avurtları çökük bir Poe ve omuzunda da bir 'kuzgun!' önünde de bir parfüm şişesi!)

: Güzelim Nilgün Marmara'ya da öyle oldu, olmuştur yani. Neyse ki onu içtenlikle ve hesapsız seven, Ersin Tezcan gibi, gerçek marjinaler de var!

Nilgün Marmara ilkin yeni şairler arasında, özellikle sahicilik açısından, seçik olarak belirmişti (Cezmi Ersöz, Küçük İskender, Sami Baydar, Seyhan Erözçelik, Lale Müldür, Orhan Alkaya, Gülseli İnal, Kubi Ünsal... gibi).

Nilgün Marmara'nın şiirinin bir 'anahtar'ı yine yalnız kendi şiirinin içine gömülüdür demeyece-

ğim. Ta hayatının içine gömülüdür!

Nilgün Marmara'nın bu (bulunmuş) yeni kitabına son/ön/söz gibi bir yazı yazarken, onu nasıl ve ne kadar uzun/kısa sevmiş olduğumu bir kez daha düşündüm (22 Nisan 1982 Gümüşlük İskelesi - 13 Ekim 1987 Kızıltoprak arası).

Bên, Nilgün Marmara'yı İskenderiyeli, stigma'lı, çentikli bir arkadaş sayıyorum. Nasıl İsmet Özel 'cumhuriyetle yaralı' ise Nilgün Marmara 'da 'dün-yayla yaralı' idi. (Durrell'in İskenderiye Dörtlüsü'ndeki Cleo'yu, Justine'i düşünün!)

Ve yeri geliyordu: Nilgün Marmara'yla birlikte, bacaklarımız kesilmeden önce, Harrar'a çıkıyorduk tersine bir yolu izleyerek! Limanlık bir kasaba olan Cibuti'den yukarılara, dağlara tahtirevanla bir yolculuk işte!

Harrar'da da, çevresi açık bir kulübede yaşıyoruz, Nilgün Marmara Anglo-Saxon şairleri arasında bir gidip bir gelerek o 'beduh'lu şiirlerini horozlu tüfekli (ve de yakışıklı) özel ulaklarla elden İstanbul'a gönderiyordu. Bense, —tarihte İstanbul'dan Uzun Mısır'a gönderilmiş ölüm fermanları gibi— denizler aşp yıllar sonra dolaşıma girecek mektuplarımı pullarla gönderiyordum, gönderiyorum.

Acı gerçeklik - TASHNIM - FOSYR
Tobruk Arabesk LİHANA

16 Ekim - 6 Aralık 1985

Göl kıştırdığından bu yere
gelmek okuma, pis alışkanlık, uyuz tırmak
yabancı :

J - John Berger (Hayranım) ~~güçlü~~
romanı. Heyecanlı sürükleyici!!

İndülü Şale - Elsa Morante enfantilemia
(Supernatural'leri çocukları öykü kurmaca oyun-
soktiyi, en. Morante
2 yaşında ölen
kızın Varlığı
harika) leri - Bok bula daha
kelay yerin yutulur

Neşe ki' Şeriri Dergisi' (BFS, Kitap
Elin ve Bugün Felsefe Kitap 185 BFS, 985

Şerit ve su yayda, sepeti ay ay -
Şerit'de ilke, Bachmann şiirleri -

Nabokov'un "Dr. Fied" yazısı

Arslan Dorfman'ın "Tizyukluk Yabancı" incele-
Felsefe Dergisi'nde deyse Max Born "Simgesi ve felse-
feli'lik"

Bertrand binocle için "Ahenim Dışkılar" olur
işine yoruma

TASZNİM-FOSYA
LILHANA

Acı gerçekçilik — Arabesk

TOBRUK

16 Ekim - 6 Aralık - 1985

Çöl bitştirildiğinden bu yana zehir zıkkım okuma, pis alışkanlık, uyuşturucu yatırımı:

G— John Berger (hıyarının) çüktüf romanı: Heyecanlı sürükleyici!!

Endülüs Şalı — Elsa Morante enfantile'nin, (Superlative'leri çocuksu öykü kurmaca çok iyi kullanan 8 yaşında oyunları. Bok bile daha kolay yener yutulur. ölen Kuzen Veranzio hariç)

Neyse ki Çeviri Dergisi (BFS, Kitap 1) Dün ve Bugün Felsefe Kitap 1 85 BFS, şenlik ve su yaydı, serpti az az. Çeviri'de Rilke, Bachmann şiirleri.

Nabokov'un "On Gogol" yazısı.

Ariel Dorfman'ın "Yüzyıllık Yalnızlık" inceleme-si, Felsefe Dergisindeyse Max Born "Simge ve Gerçeklik."

Bertrand Binoche'nin "Cehennem Başkalarıdır" üzerine yorumu.

- * Nihayet
Tutmanogyanlara tutkulu, okundu ki...
Oğuz Atay bir iş sunarken yaratıyor, önemli olan
mükemmeliyetçi bir şekilde, Toprak Biberden se-
~~şerh, kalem ve sembolist çizimlere göre~~

Şiirler ve Şiirsel Düşünce to'cumu-

Ali Bayramoğlu, Şerif Mardin

ve nihayet Delage'in "Şiirsel Düşünce"
içine ağıt.

- * Anne Güneş'in Şiirsel'in anne bulup
bulundukları - "Yeni Kültürlerde Euronelle"

- * Jean Anouilh'in - Şiirsel çözümleri
geçerli oyun "Becket"

- * X'agotim, arada Rimbaud, Char,
Celan, Kafka'nın aşık söyleri
varıyor. (Her ne kadar kutsal gibi)
Prinsesler de aşkına aşıklar

- * Dil ve Maddesellik Rasalend
Edward - John Ellis

- İkizlerin Yolları 1981

Çev. Enver Tuncel

Nihayet

"Tutunamayanlar"a tutunuldu, okundu bitirildi. Oğuz Atay bir iç burukluğu bırakıyor; önemli olan münzehir Selim Işık elbette. Turgut Özben'dense. Selim Işık ismi de sembolik seçilmiş olsa gerek.

Siyaset ve Siyasal Düşünce bölümü— Ali Bayramoğlu, Şerif Mardin ve nihayet Deleuze'ün "Göçebe Düşünce"si iyice açtı.

Cüce Nedim Gürsel'in cüce bulup buluşturmaları — "Yerel Kültürlerden Evrensele"—

Jean Anouilh'in —Çoktan çöpe atılması gereken oyunu "Becket"

N'apalım, arada Rimbaud, Char, Celan, Kafka, —nın açık sözleri aranıyor (her ne kadar kapalı gibi görünseler de öylesine açıklar ki)

Dil ve Maddecilik. Rosalind Coward - Joh Ellis
İletişim Yayınları 985
Çev. Esen Tarım

Herkes evinin önündeki çölü süpürmelidir, içerdeki çölü dışardan sızmış olarak görüyorsa, beklesin, ağır ağır dışarı aksın kum tanecikleri, biriksin ve dışarının çölüne bitişsin, o zaman herkes yine evinin önündeki çölü süpürmeyi sürdürebilir...

Kör Baba meseli:

İçimdeki anne ölmeden önce, içimdeki babanın bir gözü görürdü içimdeki çocukları, anne ölünce babanın diğer gözü de kapandı, her ikisi de kör iki gözleri içteki çocukluğu yadsıdı.

Sonra sözcüklerin kumda bıraktığı izlerin içine yerleştim.

Birkaç sabun kalıbı kalınlığındaki tüm kitaplar okunabilirdi, Moby Dick'ten Lolita'ya, Savaş ve Barış'tan Tutunamayanlar'a.

Ben de Tutunamayanlar'la başladım.

Rüyalarım Oya Aydoğan, Selma Güneri giriyor nedense son günlerde bir de Alexandria. Quartet'teki ağıt yakan Mısırlı kadınlar.

Kağan eteğine pis bir herif oldu, her gün barlarda sürüyor. Soruyorum "yine hangi bardaydın bugün?" "Ambar'da" diye yanıtlıyor. (Ekipmanı kontrol ediyor ambarda.)

Bir tarafı Godard şantiyesi bir taraf Altmann gölü bu garip mekânın ortasındaki ben Nilgün.

B'leri var elbet, k'le miye
benim Pet-kik-el! Bozrak

Bir yapamın bir söz eklemeyle, bir
sözün yapandan çıkarılmasında hiç bir
ayrımı yok. Dilin, parçaları, sözün, yorum
la öylesine kordilerini kendi gözlemlerinde
kannan var ettir! B'gölay kuyaklı-
ları, gölay sözlüğü, kuyaklı kuyaklı-
ları --- Göcün ilk tele hecesi: Açı,
sonraki sifit hece: Doyum. Yanlısana.
Yanlısana? Bir de k'ler var kuyaklı-
kuyaklı. Hep kuyaklı kuyaklılar.
Yürekliler - Öterler, alırdarlar...
B'gölaylar: "iki gözlerin f'örnepları"
"iki gözlerin bir alırdarlar" Açı.
İlk gölay kuyaklı yer sonradan.
Dönüşü ve yapamın --- B'gölaylar
ruha hiç bir perçeye açılanak? -
Sözülen yerinden alırdarlar gölaylar
f'örnepları, göllere 1 göt-lalaları
bu göllere! Nadi. 2 göllere?

Dilleri var elbet, dilimize benzemez. Pektik-el! Boştrak bir kıyak onlar için ve onlara sunulmuş

Bir yaşamın bir düşe eklenmesiyle, bir düşün yaşamdan çıkarılmasının hiç bir ayrımı yok. Dilsiz şarkıcıları düşünüyorum da öylesine kendilerini kendi yağlarında kavuran varlıklar! Bıçaksız bıçaklıları, çölsüz çöllüleri, kumsuz kumluları... Çocugun ilk hecesi: Acı, sonraki çift hece: Doyum. Yanılsama. Yanılsama!?! Bir de körler var kuşkusuz, kuşusuz. Hep karanlıkta düşünürler.

Yürekler— Öterler, cakırdarlar... Bağırıyorlar: "İki gözlerim görmüyorlar" "İki gözlerim kör olduklar". Acının ilk pazarı bitimsiz yer sarsıntısı. Dönüşsüz ve yaygın... Bu sarsıntıda ruha hiç bir pencere açılmaz, sökülen yerinden edilmeye çalışılan gölgelere, göllere! Göt-laleleri bu güzellikler! Nedir bu rezillikler?

PAVOR NOCTURNUS YA DA DELİKLİ UYKULAR

Yüzü olmayan bir palyaço, elleriyle olmayan yüzünü örtüyor ve ağlıyor. İçerden ağlıyor ve ölüyor. Zaman yüzünü eskitemez çünkü yüzü yok!

Yok yüzlü palyaçonun giysisi olması gerektiği gibi oysa, kabarık yakalar ve renk renk kareli tulumu.

Yüzüyorlar, saydam ve ılık suyun içinde, şiddetle. Yukarıdan görülüyor bedenleri yarım, belden aşağıları yok. Hızla kayıyorlar sıvının içinden, adaya vardıklarında kollarıyla tırmanıyorlar kesik bedenlerini yukarı çekerek adamlar...

Benle benim aramdaki farkı görebiliyor musun?

Ölüm, yaşayabilmek için sonsuzca kaçındığımız, ama sözcükleri yaşatabilmek için kucak açtığımız...

Deniz tepinivor.

Akıl hastanesinde gidişat üzerine sorgulamada, hastalardan biri: "Hepiniz bir gün buraya geleceksiniz, gelecek, geleceksin, geleceksiniz, gelecekler" demiş.

Kafka, insan vücudundaki karanlığı görmüştü yalnızca, ışığı, aydınlığı gözden kaçırmıştı.

Çöl rengi bir elbise giydim.

Beden kaç atom barındırıyorsa o kadar da anlam ve sembol taşır. Hücrelere çok önceden /her zaman/ zaten işlemiş, işlenmiş sözcük ve arzu.

* IRIS MURDOCH - The Sacred and Profane Love Machine
İnsanın olduğuna en yalınlat kitaba.

* TURTE DIARY → Russel Hoban
İlgisiz bir işin yapılabilir,
çok kişisel bir anlatım, paralel
işleyen karakterler; William G. ve
Neaera H'in benzer dünyaları.
ve saplantıları - Yapanlar
bir yerde duruyor ve öyle bir
sığınım yapıyor, ki G.'nin
ve H.'in ^{sonraları} etkilerinde.
Tüm anlatı boyunca Neaera
bir harf (William'dan) 'Hele,
ilerde. G - H - Aykut
bir şey ama fark'lık
* Buddenbrook Ailesi
Cilt 1 - 2 Thomas Mann

IRIS MURDOCH— The Sacred and
Profane Love Machine
Iris'anımın okuduğum en yalınkat kitabı.

TURTE DIARY→ Russel Hoben

İlginç bir film yapılabilir, çok görsel bir anlatım, paralel işleyen günlükler; William G. ve Neaera H'in benzer dünyaları ve saplantıları. Yaşamlar bir yerde kesişiyor ve öyle bir değişim yaratıyor ki G.'nin ve H.'in sonraki eylemlerinde.

Tüm anlatı boyunca Neaera bir harf (William'dan) ötede, ilerde. G - H. Azıcık bir şey ama fark işte!

Buddenbrook Ailesi.
Cilt 1-2. Thomas Mann.

Ece Ayhan'ın şiiri
ya da
Aklın (Belleğin) Argosu

Bir deneme başlığı olabilir.

Kentlerin havaalanlarından çok düşalanlarına gereksinimi var. Yeni düşalanları yapılmalı, olanlar restore edilmeli ya da tümünden yokedilmeli.

Başkaldırmış düşünce bedeninin aşık olurluğundan başka ne?

KIYAMET KOPARKEN BİLE FİDAN DİKİNİZ.

"Ben hakimim Masum Bey!"

Hayat, hep yüzünle seviştik,
tersinin hatırı kaldı.

Göl üşüldü" zamanı, bir çift kışın
terlikte yatacağı ve ay sarmazıyla
kendine döndü" için bir gece ipinde
yitebilir pervanesi etkisiyle uçuşu
bir cam ağına yapıştı. Güne boyun
~~bir~~ pınarı bir bir kıldığı zamanın
ması pen beye karıştı, sonra yine
ay camına döndüğünde terlikler
üçüncü" zamana vardı.

Çok üzüldü zaman, bir çift hünsa terlikle uzlaştı ve ay çarpmasıyla kendine döndü uzun bir gece ışığında yitebilir pervanenin utkusuz uçuşu bir cam ağacına yapıştı. Gün boyu pinası bir bir kırıldı zamanın mavi pembeye karıştı, sonra yine ay camına tırmandığında terlikler üzüntüsü zamana vardı.

KAĞAN

"Hayat yine de üzülmeye değer!"

NİLGÜN

"Hayatın neresinden dönülse kârdır!"

Rüzgârla
Yanan kadın
Mahzun köpeğe sırtını dönen kadın
Şiir yazan, canına kıyan kadın
Kürekçi erosun kayığındaki kadın
Çiçek kadın
Seyyah kadın
Bahçe kadını
Masa kadını
Pencere kadını
Çoğul kadın
Çocukluk kucığında kadın
Martı tüyü kadın
Çöl zambağı kadın
Kontrat imgesi kadın
Köpük kadın
Şafak kadın
Durgun Hayat Kadını

7 Eylül, 86

Yerjigimni tüm baysakları uzulmuş
uun saygıgumuz içerde labirentör
karmasıklığı boyunca katlanan bir
saldırma ve saldırılma korkusu.

Gike? yalan mı? Arkadaş perçeme
hazır geçene asiler? Bakıp, yer yalan
bir beyaz duvar, kısıtlı, uzulük ---

* Arkadaş bu ya dövüşürler!

10 Eylül, 86

- * Fikir, dairesel bir labirentte
yayılmazdan dağlar ara
yolları, tozlu kısa keçi yolları
ağmalıdır; üzerinden kuşlar
da uçar, tiktik de --- Sıranın,
uzun yolları kesmek amaçlı,
çembere "Lasma duyusunu ve
"hasta olmaya hayvane" duyuları
öylelikle sezilebilir.

7 Eylül, 86

Yeryüzünün tüm bağırsakları uzunluğunca umutsuzluğumuz içerde labirentin karmaşıklığı boyunca katlanan bir saldırma ve saldırılma korkusu.

Çıkış' yolu mu? Arka pencere hangi gezegene açılır? Baktığı yer yakın bir beyaz duvar, kısaltılmış uzunluk...

Aşk bu ya dövüşürler!

10 Eylül, 86

Şiir, dairesel bir labirentte yeşil merkezden dağılan ana yolları kesen kısa keçi yolları açmaktır; üzerinden kurtlar da aşırır, tilkiler de... Sıçrama, uzun yolları kesmek amacı, çembere ulaşma duygusu ve "hasta olmayan hayvana" duyulan özlemle gerçekleştirilir.

16, Eylül

HEBA KUŞLARI

Bombalandıktan sonra, heba kuşlarının bir bölümü akıl ve beden yaralarını resmettirip, satamadılar.

Büyük bir bölümü yaralarıyla dilenme sayesinde unuþ duvarını ördüler. Eksi sıcaklığında anımsamanın hiç ses çıkarmadan yıllardır bekliyor gizleyip yaralarını heba kuşları. Öğleri uzun tutar onların; bombacıyı, her zamanın bombacısını bulduklarında açılacak vücut ve akılları katil bir öpüşle.

Bileklerini çevreleyen mavi tül uçup yittiğinde kurtulabilecek küçük kız darbe arayışından,
belki de!

17 Eylül

Nabokov "dayanılmazın ağırlığını" "Sebastian Knight'ın Gerçek Yaşamı"nda bölüştürüyor; anlatıcı, anlatılan kişi ve metnin arasında oluşan üçgen kimi yerde bir prizmaya dönüşüyor (bazen yer düzeyinden yukarı yükselen, bazen başaşağı...) Yüzlere yapışan maskelerin, kim tarafından ve nasıl yapıştığı, yapıştırıldığıнын yalnızca sözcükleri ve bu yolla oyunları kurmakla kanıksanabilir olduğunu öüyor. Ancak, bu birbirine dönüşen kimlikler, sevginin "ben"i belirsiz kılışı düğümü bir "denouement" yerine yineletiyor. Knight'ı anlatan belki de kendisiydi, üvey kardeş yerine, ya da anlatıcı kendisini öyle serimleyemeyeceği için Knight adında bir kimlik yarattı; ya da Nabokov'un bitirişiyile: her ikisi de birbirlerini tanımayan bir başkasıydılar...!

* ~~ÖNE~~ Gılgam bir karpın zanarlar
önce fermanından sekirdi her ek yazdır-
digi' ammalillo pınalı büyümüş,
bununun xya gömmüş, saklıbini
öğüyor. Kabuklu derisini kayalık tadınlar
ve kayalık erkeklerle değirdim. Alaca-
karandıkta bir birleriyle söyleyen
bu kaya taşları ve kaya erkeklerin
seni dinliyor, çevresini varın yetten
kapatmasına karpın ...

* Yıldız dengi' göğülünce

Çılgın bir bıyığın zamanlar önce tasmaından
çekiştirerek gezdirdiğı armadillo şimdi büyümüş,
burnunu suya gömmüş, sahibini özlüyor. Kabuklu
derisini kayalık kadınlar ve kayalık erkeklere de-
ğiştirmiş. Alacakaranlıkta birbirleriyle söyleşen bu
kaya kadın ve kaya erkeklerin sesini dinliyor, çev-
resini saran yelken kuşatmasına karşın...

Yıldız dengi çözölünce

* Ağınmayacak kader ölmüştüm !..

* Ağınmayacak kendi ölmüştüm !

* Felâketler, bu evde defan
yeri bir ölümlü görmeye ;
koparak, düşe kalka yurtdışarak,
sürünerek ... Nasıl olursa olsun ;
görmek için bu eski dağların
yeri dağlarını ve gözetmek için
kendi dağlarının tırmanlarını, -
felâketler ! Uygun ağız
düzün ingelelerinin arkağın belleğin
tez kokularını duyuraya felsefesi.
Ölüm sessizliği, day ve kış kokan
evler ağızda bellerinde sızıyorlar
canlılar diye.

Azımsanmayacak kadar ölmüşüm!
Azımsanamayacak denli ölüyüm!

Geliyorlar, bu evde doğan yeni bir ölümü görmeye; koşarak, düşe kalka yuvarlanarak, sürünerek... Nasıl olursa olsun; görmek için bu eski dostların yeni cesetlerini ve göstermek için kendi dirimlerinin kıvılcımlarını— geliyorlar! Uyuyan arzunun düşün imgelemenin anlağın belleğin leş kokularını duymaya geliyorlar. Ölüm sessizliği, toz ve küf kokan evden ayrıldıklarında seviniyorlar canlıyız diye.

Gerçekliğin benim düşlerimden bir ayrımı yok
—Öylesine ince delikli bir ağ ki bu üzerimize kapa-
nan, kapanan, kapanan
bu KAPAN!

Gömütün kapağı hep açık, ölünceye dek —
yaşadıkça uçuşan anları, düşünceyi ve duyumları
bir bir atıyoruz içeri, sonra hiçbir şey biriktirile-
mez, üretilemez duruma geldiğinde kendimiz giri-
yoruz ve örtüyoruz kapağı üzerimize.

Uzun tobruk gecelerinde şantiye alanında garip
makinelere arasından geçerek, su arıtma havuzla-
rına bakardık ay ışığında yüzümüz yansımazdı.
Teknoloji olgusu, ona yaklaşamama, bütünyle
kavrayamama, Godard filmlerindeki grotesque gö-
rüntüleri hatırlatırdı, geceleri ve gündüzleri. Go-
dard çalışan işçilerin, devinen makinelere üstüne
aşk sözcükleri bindiriverir, çarpıcı bir karşıtlık/
koşutluğu yakalayabilmek, gösterebilmek için.

Emek-üretim-aşk-tükeniş.

Bir tek güneşten utandım hayatımda
(Yalnızca)

"Çingeneye bayrak vermişler, önce babasını asmış"

—Göçebe düşünceye uygundur—

Varolmaktan alıkonmamak
gamlı/gamsız
içe açılan gözler
ve yabancılar da...

Deli. Çöl faresi. Kum bekçisi. Cımbız gözlü.

Mihenik taşlarıyla örölmüş evleri
mercan perileri basıyor artık,
mihenki eritip çözmeye, evleri
kızartmaya, —diş diş
göze göz.

Yaşam öykülerine uzaktan baktığımızda algıladığımız, kurmaca ve gerçeklik alışımının aşılma-
mazlığı..

Öykü anlatmak derin ve alışılmışın dışında bir
din duygusuyla gerçekleştirilebilir.

Yaşamlarımız kısa mesafelerde bir kuş uçuşu
kadar (göçebilen kuşların yolları ve kargalara veri-
len yaşam payı dışında) gençyaz ve yaşlibahar
arasında ufalanan bir yaprağınki denli rüzgârlara
açık. Bu bilgi bizi inlerimizden çıkararak (kimi za-
man da tam tersi) altruizm adlı meydana gönderi-
yor. Belki meydan bir pazar yeridir, belki de yetiş-
kin maskelerini sorumluluk duygusuyla
yüzlerimize yerleştirdiğimiz bir çocuk bahçesi...

Açılmak — açmak. Göğe, yerküreye, suküreye,
insanlara, düşünceye, geçmişe, gelecek ve şimdi'ye
açılmak... Dünyaya yönelik tehdit oklarına hafif bir
tebessümle bakmak. Tebessüm güncel-geçici ile ev-
rensel-kalıcı olan arasındaki ayrımı görebilmek ve
özümseyebilmenin imidir.

Kısacık bacaklarla uzuncuk kollar birbirlerini görmeden mavi taşları ufaladılar. Yavaşça yavaşça ve umutsuzca devindikleri için, sözcükler sayfalarında böylesine zorlukla yer edinebildiler.

Sonsuz bir mevsimdi. Zaman yerin uç ışığında beliriyordu gümüş rengi ve kaygan bir im olarak. Çarpık ve bildik güzler geçmişti, ay mezarlığının duvarları yapıyordu. Ama soru hâlâ bitmemişti. "Katil kimdir?" ve onun türevi: "Katledilen kim?" Ceset belli mi? Denizin içini oluşturan büyük ceset kim?

* Malina - Ingeborg Bachmann

BFS yayıncısı, 1985 . Çev. Ahmet Günd

u
Bir kadın bütün parçalarını, yarıları
aklı ve his sarılsınayacak aşkıyla
yagmış bir kadın ... / şifeler rastlarıyla
geçtiği, geçirdiği zamanlar, durumlar,
ilişkiler yaralar aşıkça, keşinmeye
olan dille göze bir fışır bir ay
ve bir şişir yapmak ve sonra
delirmek görevi ... Bütün canlara yazılan
yarma/yakma motifi ölümün bir
kemerli sentisi. Nostalgia'nın Deme-
nico'sun, Zelda, Almanya'daki
Türk işçi kızı ve daha kimisi bir niceliğine
eklenen bir ölüm bizi Bachmann'ın ki de
konditörleri ölmece ceset olarak apışa-
yanlar intiharlarını başkalarının bir
vasiyeti perçektirileceği gibi perçektirir.

Malina — Ingeborg Bachmann
BFS yayınları, 1985. Çev. Ahmet Cemal

Bir kadın bütün parçalanmış, yanmış akli ve hiç sarsılmayacak açıklığıyla yazmış bir kadın... İçinden raslantıyla geçtiği geçirildiği zamanlar, durumlar, ilişkiler yaralar açtıkça, kaçınılmaz olan dille göğe bir güneş bir ay ve bir çizgi yapmak ve sonra delirmek görevi... Bütün romana yayılan yanma/yakma motifi ölümünün bir kehaneti sanki. Nostalghia'nın Domenico'su, Zelda, Almanya'daki Türk işçi kızı ve daha kimbilir nicelerine eklenen bir ölüm biçimi Bachmann'inki de. Kendilerini ölmeden ceset olarak algılayanlar intiharlarını başkalarının bir vasiyeti gerçekleştireceği gibi gerçekleştirir. Ölüm yaşarken vardır, olmuştur cesedi yakarak ortadan kaldırmak gerekir. Domenico'nun naive çığlık/dilekleri Ingeborg'un çocuksu masalı...

"Bir gün gelecek..." ama Kogran (Chagrin-) Acılar Kraliçesi bir günün gelmeyeceğini çok önceden bilmektedir, cinayet doğurulmuş olmaktır, kan davası — kana karşı işlenen suç ve bu suçtan alınması gereken oç ayın halesini bütünler, kendini ateşe atarak...

"... Exultate Jubilate" bir kitap yazacaktır anlatıcı.

Coşkulu - sevinç ve zafer nidası
(Exultate)
Jubilate. Zeburda 100. mezmur...

* İleri karını ayırarak
yürüyüş geldiler.

Pencerde elmas tanecekler ve çevresinde
delikler. Göz isin. ~~DOK~~

Deli. Göl farası. Kuma bekezi. Cimbiz
gözü. iğne burunlu. Eski den bir yoldaymış.

Şöhrü yitirmiş. Kuma pindi. Talara
batıyor. ^{İkiden tanecek mi?} Taneleri ~~çıkıyor~~ ~~çıkıyor~~ ~~çıkıyor~~
çıkıyor. Kiri janan tek çıkıyor diye yapıyor.

Olmuyor, sıft çıkıyor. Bayan "sıft" tutuyor
işinden. Bu kız da tek çıkıyor.

Buluyor gök kuma kargı sağıyla yazılmış.
Feceleri iğne umutlay, renk körü... Gölde
her şey bir-birine karışıyor. Yataındaki air
bir canavar, kiptiray, teblike. Pencerde
elmas tanecekleri var, bunlar ayırında.

Ardında bir karaltı bayer; izleniyor, bunun
da ayırında. Cimbiz gözlerini belli ederden
odattıyor pencereye ~~lâp~~, dönüp, diyalıyor.
İşikleyse janan, maliki pemaşesinin gölgesine
sığınıyor. ~~Buluntu~~ ~~göçler~~ ~~saydığı~~ bir janan

Gizi kazınmış aynada
yüzyüze geldiler.

Pencerede elmas tanecikler ve çevresinde delik-
ler. Göz için.

Deli. Çöl faresi. Kum bekçisi. Cımbız gözlü. İğne
burunlu. Eskiden bir yıldızmış. Göğünü yitirmiş.
Kumda şimdi. Falına bakıyor. Yeniden dönecek
mi? Taneleri kimi zaman tek çıksın diye sayıyor.
Olmuyor, çift çıkıyor. Bazen "çift" tutuyor içinden.
Bu kez de tek çıkıyor.

Bulamıyor gök kuma hangi sayıyla yazılmış.
Geceleri iyice umutsuz, renk körü... Çölde her şey
birbirine karışıyor. Yakınındaki ev bir canavar, kı-
pırtısız, tetikte. Penceresinde elmas tanecikleri var,
bunun ayrımında. Ardında bir, karaltı bazen; izleni-
yor, bunun da ayrımında. Cımbız gözlerini belli et-
meden odaklıyor pencereye doğru, dönüp, dikeli-
yor. Işıklıysa zaman, maki şemsiyesinin gölgesine
sığınıyor. Bulutlu günler saydığı bir yana

aktardığı, kum taneceklerinden oluşan tepenin
üzerine döküyor. Parmak bir fare - Canavardan
çok korkuyor - Göle eklenmiş denize batıyor
geride duran elmas çerçevesi unuttuğundan
Her ikisini de anlamıyor - İkiye ayırıyor
tek ve çift gibi - Arkadaşı ^{canavarın} sağış tek,
önünde asılan masallik çift. Suyu saramıyor,
~~Her ikisini~~ ^{isteme} korkusu var, eve de ~~duşun~~ ^{duşun} beklemiyor
her gün her gece orada tek bupina, pencere;
karaltı; canavar... Delhiye iniyor, ürpertiyle
kuruluyor taranlığı. Gikarsun, cikarsun, bakacak
ayaklı olarak, anlaşırsın, çeyresine, bakacak
bana Denize batıpmanın gibi yapıyor beni
izliyor, soyulmuş tanecekleri, fanniyemi,
delhiyime inen delilikleri... Gözlerine
batıyor. Gözlerini umuya bırakıyor, iğne
burunda diyor bana, deli diyor,
kum bakesini diyor, göğsünü yitirmiş
bir yıldız diyor bana; kumda fal

aktardığı kum taneciklerinden oluşan tepenin üzerine tünüyor. Paranoyak bir fare. Canavardan çok korkuyor. Çöle eklenmiş denize bakıyor geride duran elmas çerçeveyi unutmadan. Her ikisini de anlamıyor. İkiye ayırıyor tek ve çift gibi. Arkadaki canavarın sayısı tek, önünde açılan mavilik çift. Suyu varamıyor, ıslanma korkusu var, eve de dokunamaz her gün her gece orada tek başına; pencere; karaltı; canavar... Dehlize iniyor, ürpertiyle kıvrılıyor karanlığa. Çıkarsam, çıkarsam, bakacak aşağı-yarak, anlayışsız, ezercesine, bakacak bana. Denize bakıyormuş gibi yapıyor beni izliyor, saydığım tanecikleri, şemsiyemi, dehlizime inen delikleri... Gözlerime bakıyor. Gözlerimi cımbıza benzetiyor, iğne burunlu diyor bana, deli diyor, kum bekçisi diyor, göğünü yitirmiş bir yıldız diyor bana, kumda fal

balığımı sanıyor, gök karışındaki yerimi bulmaya
yaladığımı. Renk körüm müüm, parayakamı, umutlugumum, korkuyumum deriden çıkan
ondan. Delizimle fedbte belleğimi düşürüyor,
fedizim olduğum. Bilmeyi tüyletken kaplamı
et kardan akıyan hayvan erincini. Diz ve domak ve
kıvrak ve kürk ve s hız ve kayma ve ...

Dizlerini gösterecek bir gün, masken düşecek.
Hayvan dişlerini. Hayvan güldü. Güldü hayvan
oysa, bilmez. Öfte saracak, saldırıdaki inceliği
öfte bilecek, kin kabul edecek hümrü, dişi,
tırnağı, kıvrak, kürkü, hız, kayması.

Her gün her gece her an düşünür ve oradan
düşünür. Diş bir diş kumadan, yalnızca ön
ve ar. Ar ve ön. Suyu ^{klonma ve okunma korkusu} salabilir, yığabilir,
can dörüp camara dımarabilir. Pencerenin
elmas tenciklerinde birine yakın durup
bir deliğe yalloparak dişlerini gösterebilir.

Öz elme duygununla yararak uydur

baktığımı sanıyor, gök haritasındaki yerimi bulmaya çalıştığımı. Renk körüymüşüm, paranoyakmışım, umutsuzmuşum, korkuyormuşum denizden evden ondan. Dehlizimde tetikte beklediğimi düşünüyor, tedirgin olduğumu. Bilmez ki tüyle kaplanmış et ve kanda akışan hayvan erincini. Diş ve tırnak ve kuyruk ve kürk ve hız ve kayma ve... Dişlerini gösterecek bir gün, maskesi düşecek diye düşünecek. Hayvan dişlerini. Hayvan güldü. Güldü hayvan oysa, bilemez. Öfke sanacak, saldırıdaki inceliği öfke bilecek, kin kabul edecek tümünü, dişi, tırnağı, kuyruğu, kürkü, hızı, kaymayı.

Her gün her gece her an önünü ve ardını düşünüyor. Hiç bir düş kurmadan, yalnızca ön ve art. Art ve ön. Uluma ve dokunma korkusunu yenerse-suya dalabilir, yüzebilir, dönüp canavara tırmanabilir. Pencerenin elmas taneciklerinden birine yakın durup bir deliğe yaklaşarak dişlerini gösterebilir. Oç alma duygusuyla yanarak "Neden

[illegible]

büyüdünüz, genleştiniz, yayıldınız, gövdelerinizle, aletlerinizle, anlaklarınızla, aşklarınızla, ağlatılarınızla, güldürülerinizle, yüceliklerle, bayağılıklarla; bu yerküreyi nasıl iyeliğinizin bir yapıtı olarak algılıyor onu altetmeye çalışıyorsunuz?" sorabilir. Neden ve nasılla, damarlarımda akışan hınç dile, dişe gelir o zaman. Benden tiksiniyor. Donanımlı olduğumu sanıyor, kürkümün bir zamanlar olduğunu, sonra yokoldüğünü varsayıyor.

Gökyüzüne dair bir şey yazılmadı, haritası çizilmedi henüz, ama geçenlerde buradaki evlerden birinin küçük çocuğuyla konuşurken ondan göğe doğru işaretler...

ÇOCUK: Kağan amca'nın çalıştığı yerde bir işçinin üstüne taş düşmüş. Fazıl hoca hastaneye götürmüş.

BEN : Ölmüş mü...

ÇOCUK: Yok ölmemiş.

BEN : Ne zaman ölecekmiş..

ÇOCUK: Ölmemiş ki, ölmeyecekmiş daha..

BEN : Sen ne zaman öleceksin..

ÇOCUK: Biz yatacağız. Allah bizi öldürecek sonra yukarıya alacak.

BEN : Nereye?

ÇOCUK: Yukarıya..

BEN : Nereye?

ÇOCUK: (Konuşamaz) parmağıyla gökyüzünü işaret eder.

"Nereye gittiğini bilmiyorsan, derin bir bağın yok demektir. Olsaydı öğrenirdin."

"Dava" filminden.

Tarkovsky dünyayla tanışma tümcesi olarak "Anne bak guguk kuşu" örneğini veriyor. Bense bir pencereye soluğumu üfleyerek bulandırdığım camda

"Anne bak çöpeü"

"Anne bak sinek"

"Anne bak polis"

dediğimi anımsıyorum.

Adam Dergisi - Aralık Sayısı

Küçük İskender'e (öven) sorular. K. İ.'in son yanıtı. Hiçimiz mutluluğun resmini yapamayacağız. Bu yazgıyla yaşamak ve isyan etmek benim kızmın, utançımın tanımıdır.

Bir karga bir kediyi öldüresiye bir oyuna davet ediyordu. Hep böyle mi bu?

Bir şeyden kaçıyorum bir şeyden, kendimi bulamıyorum dönüp gelip kendime yerleşemiyorum, kendimi bir yer edinemiyorum, kendime bir yer... Kafatasımın içini, bir küçük huzur adına aynalarla kaplattım, ölü ben'im kendini izlesin her yandan, o tuhaf sır içinden! Paniğini kukla yapmış hasta bir çocuğum ben. Oyuncağı panik olan sayrı yalnızlık kendi kendine nasıl da eğlenir.

Niye izin vermiyorsun yoluna kuş konmasına
niye izin vermiyorum yoluma kuş
niye kimseler izin vermez yollarına
kuş konmasına?
"Öyle güzelsin ki
kuş koysunlar yoluna"
bir çocuk demiş.

Kadın
erkeğe

Yitecek yitecek kumların dibinde. Bütün yazılanlar, yaşananlar deli gözüyle bakan ölü bir balık olacak, ölü bir denizin sayılabilir, sayılamaz kumları içinde. Bir sevi/ölüm denizinin, yaşama yanılsamasının dibinde!

Erkek
kadına

Kayıtsızlık kipinin bilgiççe ayrımındasın sen! Yalnızlık tarafından soğurulmanın güzel kuruntusundan uzakta! Seninki kayıtsızlık kipinin hüsnükuruntusu!

Can, üşüme durumunda.

Sevmiyorum kuş seslerini ve seslerinin açıklan-
dığı, açığa çıktığı sabaha karşıları. Kuşlar, sabah-
lar, gün ağacına tırmanmalar ve her rengin böylesi-
ne özdeşlik bulması tiksiniç!

Regaip kandilinde "İyi ki doğdun Muhammet"
şarkısını söyledik ve çok eğlendik.

Billur kafatası

Ey Kadim Süryani,

Doğmuş olmak bir referans mektubunu nereye
ve kime götüreceğimizi bilememektir.

Kervansaray hummasına tutuldum. Bunu yalnız-
ca Ebu Nidal biliyor. Karyatidlerinse asla haberi
yok.

Ay kamarasında
kristal kafatasları çarpıştırdı
makaranın üzerinde dağılan mürekkeple
Kuşlar eğilirdi yemlerine,
insanlar elma tabaklarına,
herşeyi avlu kılarak

"Yalnız iki tür insan iyidir
Gömülmüşlerle doğmamışlar."

Çin atasözü

E. Jelinek varolmadığını savunuyor.

"Tarihin eğlendirici yanı kadının ölümü olmuştur. Kadın sonu gelmeden önce bir kez daha isyan etse de, lezbiyen olsa da, kesici dişlerini ameliyatla sertleşmiş erkeklik organına dönüştürüp onlarla kendi çocuklarının kanını emse de bu böyle. Çünkü erkek toplumu dünyayı bozdu."

"Ben benim

Sen de Tanrı, diyeceksin"

bir Macar filminden, yaşlı adamın çocuğa verdiği öğüt.

Ben olmayan herşey tanrı olabilir ve ben bir başkasıyla karıştırılırsa, özdeşlik kurulursa tanrı ikiye bölünmüş demektir. "Şizofren tanrı."

Uyku yerine aşk ve sözcükler üzerine çalışan bir Oblomov.

Kar tanecikleri, elmas tanecikleri

ölüm tanecikleri doldu gözlerime

değiştirilemeyen bu dağ bu ova

bu suyla canı

acıyan sinir uçlarıma

değdi bana sözcüklerle.

+ Bu yıl 3 ay boyunca gel de yetlin
bir ayason olan 3 gel ayasol ama
buzuncu fıkı kılıklı "ferpectar" 3 p
aylas ^{yalancı} bir ^{tekt} Jean faret ile
karıştıysa bu "kimi kardeşin
ayıncağı" kim ne demeli
Ne o pıfınca, ne o pıfınca,
ne o ağıt ağıtında. Satılan
ayıncağı pıfınca, ne müpt aletlerini
nâ de "pıfınca" ve pıfınca-
cıkları, ne "Satın Almaz" "

- Sınır dışı olanların sözünlerden ölüştüğün
bu karlı hâlede bir umut olarak
bekletiyorum seri E "r" ^(cep telefonu) harfinin
kırılganlığı, ...
garpitlik
e kırılganlığı

Bu yarış ortamının pek de yetkin bir aynası olan o pek uysal ama kızınca pek tepkili "Gergedan"ın tepkisi yalnızca Jean Genet ile kanıtlanıyorsa bu "kimi kandıran iyimserliğe" kim ne demeli? Ne o parfümleri, ne o gravürleri, ne o açık arttırmalarda satılan değerli parçaları, ne müzik aletlerini ne de "Gergedan"ı ve gergedancıkları, siz "Satın"—"Almayız."

Sinir düğümlerinin sözcüklerden oluştuğu bu karlı bölgede bir umut olarak bekletiyorum seni Ey "r" (çarpıtılmış) harfinin eksikliği...

çarpıklığı
eksiltilmişliği

Kapı kimin üzerine kapatılıyorsa, o, dışarıda kalanın değildir.

İçerde olan, tek kişilik oda oyunlarına düşkün olan üzerine kapatılan kapıdan habersiz ve kolayca dışarda olanın üzerine kaç kapı kapıyor.

9 MART 1987

Cumhuriyet Gazetesi. "Güney Afrika, İşte bu" röportaj dizisinden. (Ufuk Güldemir)

"Coğrafyada asıl belirleyici olan din"i tetkik için Randburg kilisesindeki rahip

Ray Mc Cauley'le görüşme...

" diyor ki: "İsa'yı kurtarıcı olarak görmeyenin, cennete gideceğine inanmıyorum, bunu ben söylemiyorum ki Allah söylüyor.

—Peki İsa'dan önce yaşamış insanlar ne olacak?

—Onların cennete gidip gitmeyeceği, ileride bir kurtarıcının geleceğine iman edip etmediklerine göre belirlenecek.

—İsa geldikten sonra ondan habersiz yaşamış ve ölmüş Pigmeler ne olacak?

—ALDIKLARI IŞIĞIN DERECEŚİNE GÖRE KADERLERİ BELİRLENECEK.

Adını vermeyen bir siyah kamu görevlisi de şunları anlatıyor.

"... Bunca yıldır beyaz Meryem'e dua ediyorduk halbuki İncil'i okuyunca Meryem'in Kuzey Afri-

ka'dan göç etmiş bir siyah olduğunu keşfettik.

—AÇGÖZLÜLÜKLERİNDEN BÜYÜK TOPRAK SAHİBİ OLMAMIZA İZİN VERMEDİLER. MÜLKİYET DUYGUMUZ GELİŞMEDİĞİ İÇİN, PSİKOLOJİK OLARAK KOMÜNİZMİN BİZİ, ONLARI KORKUTTUĞU KADARKORKUTMADIĞINI ŞİMDİ DİZLERİNİ DÖVEREK KEŞFEDİYOR."

Güney Afrika, "Sessiz Yanardağ" artık siyahlardan çok beyazların elini yakıyor!..

12 Mart / 1987 / Güney Afrika, işte bu Boykot bebekleri—

Kara kolye yöntemi (Lastiğin içine benzin dökerek işbirlikçinin üzerine geçiriyor, sonra da ateşe veriyor, kurbanlarına Kentucky diyorlar)

Hem beyaz elit hem de kendi siyah ebeveynleri düşmanları.

Onlardan biri

Khrushçev Dumisani şöyle diyor

"Benden istediğinizi yapmayacağım. Annemin babamın yaptığı gibi ne sizin okulunuza gideceğim, ne dükkânınızdan mal alacağım. Kendimi cezalandırarak sizi cezalandıracağım. Okula gitmeyeceğim; haydut ve cahil olacağım. Kendi varlığımı tahrif ederek sizin geleceğinizi çalacağım."

Fassbinder bir filminde, Genet bir yapıtında bu tümceleri bir anti-kahramanına söyletirdi.

* Bakteriler diye bir şey mi? Bakteriler:
İsle, terkibiyer, kuyu, tıy or... Ne, bir rampa
ni ne? Sonra saklar, sonra bakışları, niye,
kayıklar, saklar, rafter, itenler, maydanoz,
herden gelirdi ki bir şey, balya, kışlar,
kışlar, prizmalar, yel değirmeni, kışlar,
kışlar, duvar, aca, kış, yazarlar,
saklar ve saklar. Adım başı, adam başı,
adam başı, yüceltilen, kış, kış, kış,
kış, ve saklar, rampa, kışlar!

* 63694 yidron yidly
kunal jena bala
pak kuma, yaglaas

* Güler garpapı
ayna piri aynaya yansıyan ışıdır.
aynaya yansıyan ışıkla bakınca aynaya
derisi aynanın ışıktan dolayı
1. soyulmuş, aynanın ışıktan
oluşur.

Bulanıklık olsa gerek sevgilim / bulanıklık. Işık korkutuyor kaçırıyor. Ne, bir vampir mi ne? Sarımsaklar asın bahçelerinize, kazıklar saklayın, nal-lar ikonlar, maydanozlar, herdem çekirdek bir taze kolay küpler, küreler, prizmalar, yeldeğirmenleri, kekikler, keklikler, duman acıları, kutu yosmaları. Saklayın ve sakının. Adım başı adam başı adem başı yüceltilen bu çürük elmalara inanın, ve sakı-nın vampirlerden!

Göğünü yitiren yıldız
Kumsal falına bakar
gök kuma mı yazılmış

Cinler çarpmıştı
ayna piri almıştı içeri beni
büyükannem söylerdi bakma aynaya
derdi ayna cinleri rahat bırakmaz
sonra seni, ayna piri içeri
alır seni!

S. Platt denemesi sonunda W. H. Auden'in şiir kullanılabılır. Ölümlerinin soğuk zamanlara rastlaması ve S. P.'nin Yeats'in eskiden oturduğu evinde canına kıyması (buz tutkusu...)

KUŞUM VE BEN

Kuşum ve ben bir aynada
uyuyoruz, kafesimiz yatağımız
yüzlerimiz eşlerine baka baka
sonsuz kar altında uyuyoruz
kuşum ve ben.

Eşim ve ben kızıl bir bağla
bağlıyız birbirimize
Çözülürse yoksulluk sevinir

Aynamızın içinde tek bu bağ...
Kızıl kısaç eşim kuşum ben...

Ormanın edepsiz kraliçesine cüceler çekiçleriyle saldırıyorlar küf kokulu patikalarda. Bataklıklarda yolunu kesiyorlar onun ve boğazını sıkıyorlar erkini zincire vurmak için geceyi beklerlerken kraliçe buz tutmuş yollara çıkarak kaçmaya çalışıyor yazık cücelerin elinden edebi varmışçasına...

Birbirlerini sürüklüyor, iteliyorlar mazgalların üzerinde sonra yavaşça kendilerini alt kentte (kentin replica'sında) buluyorlar. Bu izbe cennette birbirlerini yumrukluyorlar salyaları karışıyor, kanları... Birden kara Judas karanlık alt kentte mazgallara sıçrayarak, dansederek, hoplayarak "Must die, must die, Jesus must die" şarkısını söylüyor. Siyah derisi az ışıktaki parıldıyor labirentte koşarken zamanları zorluyor.

İklim ve polis izin verirse çingeneler çıplak gezer.

Annem bir catechist!

(özellikle dini meseleleri sual cevap usulu ile öğreten kimse.)

Böyle bir morla alçalttım sizi!

* Kafkasın çöllere seslerine kılak verince
Dorukları vızıldıyor, kılaklar kafkasın
her an

* Her yerde yak olursa bile onun çevresinde
sigir uyanmak, ölmek, uyanmak istemek,
uyanınca yine insanoğluna kendine sonağın
birbirine dönüştür kendi-başka - kurtuluş e salkın
mak, merkezi mutlak olmak, kus kurtulmak
anlamak, vızıldanarak, öfkeli, uyanıkla-
Gambur kurtulmak, merkezi kurtulmak,
değirmenide bir sızgınlıkla kurtulmak...

Sonra yine, yatan, içinde ve gözbeğenile
olmasa bile, yatan çevrede
unutmak.

* Dış duvara konan bir atın
böyle diyorun, his duvarı
kaygıdan, atlayan göz göz bir atın.

Murşigizli diyorun.

Her şeyin ötesine berisine sızgıyan atların kurtulmaları
olmayacağı bir atıl. Bu elatık geçilmez belden
vücudun, bu anı, depozitinin tüm koordinatlarını
belirleyecek, yazarın sonuğu, sonuğu paja-
lıkta bir atıl.

* Aklağın beldelerinin serisini ve cılız

Kafatasının çatlama seslerine kulak verilmiş, porselen ve her an dağılabilir kafatasının.

Merkezden uzak olunca bile onun çevresinde sı-zıp uyumak, ölmek, uyanmak istememek, uyanınca yine insanlara kendine sonsuzca birbirine dönüşen kendi-başkası-kendine saldırmak, merkezi unutamamak, başkasından arınamamak, vazgeçememek; öfke, umarsızlık... Çembere katılamamak, merkezle donanamamak, değirmi dilin sözcükleriyle sarınamamak... Sonra yine, yakın, içinde ve göbeğinde olmasa bile, yakın çevresinde unutmak.

Düz duvara tırmanan bir aklım olsaydı diyorum, hiç durmadan koşuşturan, atlayan zıp zıp bir akıl. Herşeyin ötesine berisine sıçrayan akılların havsalarının alamayacağı bir akıl. Bu eksiksiz, gediksiz kaydeden vücudun, bu anı deposunun tüm koordinatlarını belirleyebilecek, yaşarken sonsuzca, sonsuzca yazabilecek bir akıl.

Saklamanın kaydetmenin sevinci ve acısı

Bal rengi acı
dokumuzdan sızan sonsuz.

Bu parçaları ruhuna bir Japonun ruhu değmiş biri olarak size göndermekle göneniyorum. Okuyun, okuyun da anlayın "Anlamak" nasıl bir şeydir bu dokusundan bal rengi sonsuz bir acı sızdıran yerküredeki kusurlu varoluşumuzu...

Bu şen ve çılgın metincikler bende gülmek ve ağlamak arası bir duyum yaratıyor; eğlenmekten ölüyorum... Siz ise korkarak ve kaçarak (bu yargı! yalnızca benle ilgili yansıttıklarınıza bağlı değil!) daha ne kadar kıvırtacaksınız bilemem ancak aynanın böylesine kutsal sayıldığı o ırktan (Japonlar) bir ruh size

"Şiir, ölüm ve yaşam dolayısıyla,
Şimdi ve daima açıktır." E. A.

dokunur da açılırsınız umarım (hem düz anlamda hem de yan anlamda!)

Şimdi hoş ve sağ kalmanızı dilerken bu saçma sözcüklerin size tiksinti vermesinden kıvanç duyacağımı da eklerim.

Tycho Oishi Bracha ya da Ayşegül Kunt
ya da Kuzgun Acar

Kızıl yapraklar hep bir olup dönüyorlar bir yerlerde, boğazımıza birer düğüm yerleştirmek için, sonra uzaktan uzağa hep bu düğümleri bilmemiz, bildirmemiz, yaşatmamız öldürmemiz için.

Konuklarınız yani yeryüzünde
gökyüzünde verilmiş yaşam payında.

Bu bahçede ölüm! Ağaçlar dolanır boğazımıza
ve ürkünç kuşlar kuyumlarımızı çalarlar gerdanımızdan.

Daireda bir merkeze uyuyor du, uyuyor du
Bir o yana bir bu yana büyüyor du
Merkeze bula bula
Yakınıyor bu sara
Merkez keş merkez keş !

(Zıplar
Güler
Zıplar)

Dairede bir merkez uyuyordu, uyuyordu
Bir o yana bir bu yana büyüyordu
Merkez bana baksana
Yakışmıyor bu sana
Merkez kaç merkez kaç!

Etlerimiz (insanlarımız, bedenlerimiz)
damgalanır ve tllenir
ve kçlerinde karanfil!

If loving is wrong
I don't want to be right!
—David—

Yıllarca lme yürüdük
Sağlam bir su üzerinde

Varlık, bir kıpırtının başlangıcıyla bitişı arasındaki an...

(değil olabilirliğı kıpırtının tekrarıyla duyuruldu.)

Yargıdır bir dize!

Belki de sonsuza dek hoş görünmeye çalışanların nefreti daha derindir.

Dişlerinin arasından aşk tıslıyordu!

* Biz niye bundı zamanlarımıza yapıyoruz,
niye hep böyle zamanlar ve hep böyle
kendimiz? Ne bu erdelerden, bir karar
dima çıkıyız - kararın olmasını beklemek
değil, bugün farzıya düşünmeyi beklemek -
ben, ^{ve biz} bir karar yapmak arzusu?
Şimdi'nin kararı daha ne kadar
üretilir? Bu kararlarda beşerler ruhu
kurtuluşları daha ne kadar maddeleşir
bizleri kendilerine? Bu kurtuluş içten içe daha
ne kadar uluyacaklar? Bu görünmez salınacaklar
daha ne kadar sallanacaklar "Şey olmanın
istiyoruz" düşüncesini sessiz bir güçle olarak
yineleyerek. Bu huzur işi sığlıklar
ne köpekler köpeklerinde, kim duyur?
Sığlıklar neden bu den sessiz? Bu balıkların
bu karılar niye varlar, yüzelemez neden
yüz beden kimin için balık öyle
onları düşünürken ve düşünürken niye aksak?

Biz niye kendi zamanlarımızı yaşayamıyoruz, niye hep başka zamanlar ve hep başka kendimiz? Ne bu ertelenen, bir tansık olma dileğiyle — tansığın olmasını beklemek değil, özün tansığa dönüşmesini ummak— ben'i ve biz'i tansık yapmak arzusu? Şimdi'nin karanlığı daha ne kadar üretilecek? Bu karanlıkta beslenen ruh kurtçukları daha ne kadar maledecek bizleri kendilerine? Bu kurtlar içten içe daha ne kadar uluyacaklar? Bu görünmez salıncakta daha ne kadar sallanacağız "Aya dokunmak istiyorum" tümcesini sessiz bir çığlık olarak yineleyerek. Bu huzur için çığlıklar ne köpekler toplumunda, kim duyar? Çığlıklar neden bu den sessiz? Bu balıkhaneler bu kancalar niye varlar, yüzlerimiz neden yüz bedenlerimiz niçin balık öyle asılı dururken ve dönerken ağır aksak?

glas - 402 5001
kırbas

Ah ! Yigüne diktah bağt kışlar vordır ve
sunn böyle dırmış lız de tıhaf
dışıldır ! Dışkındırler yüklöke ve
hayat kerdı pöylörine bader yüklönden
fışkran kaktırla ! Ve yinide
dışkındırler ölmüşe , yüz görümügü ,
ölmüşe ! Su mı ? Dışıldır !
Br kapınma bişimi , yalnıze kışkır !

Glas— yaş çanı
kırbaç

Ah! Yüzüne düşkün bazı kişiler vardır ve durumun böyle olması hiç de tuhaf değildir! Düşkündürler yüzlerine ve hayat kendi gözlerine bakar, yüzlerinden fışkıran kalemle! Ve yine de düşkündürler ölüme, yüz görünümüyle, ölüme! Acı mı? Değil!!! Bir tapınma biçimi, yalnızca kürke!

* Herenden trenler, tamponlar, braker ve
tem yağlar geliyor sana değin
gürültü bu sensuy e-liklik oynatabile-

* Senses
2

Bir kobotun bir kobotu öldürdüleri,
* Ruhl! Ey, zaman nerede.
senin garzafın?

* Dust and lust

Üzerimden trenler, kamyonlar tırlar ve tüm
araçlar geçiyor sana doğru yürürken bu sonsuz ev-
cilik oyununda.

Sonsu

z

Bir robotun bir Robota Sordukları

Ruh! Ey, Zaman nerede
senin çarşafın?

Dust and lust

Sen, hızlı kum, toz ve şehvet
Therese sessizce dağılan.
Örtünün acısı Therese!
civa kuşu
Therese
Cüzzam, balgam ve kanla
Yakıldın mı,
Yandın mı Therese?
Yakıyormusun karmelites Therese?
Başrahibeler çarşafılar } bizse onların uşağı!
Başrahipler domuz kanı }

Sözcükler sürer yüzüne

Gül cezası

Artaud. Yıldı. Vahşet tiyatrosu için jest'i, action'u öne çıkartıyor bunu da Bali tiyatrosunu izledikten sonra... (buna saf tiyatro diyor) Artaud Doğu Sanatının acımasız duyarlılığını saptamış.

"Artaud'nun tiyatrosu, şiirsel acımasız bir duyarlılığa, Brecht'in tiyatrosu akılcı duyarlılığa yaklaşıır." Z. Derlen (Gergedan, 2)

Vebalıları anlatan öyküyle başlayan o küçük kitap kimindi, neydi ve nerede?

Gergedan 2 (Nisan Sayısı)de ressam Ergin İnan'ın söyledikleri ve resimleri ne güzel!

Gergedan 2

Guiseppe Arcimboldo'nun (1530-1593) resimlerinde açığa çıkan her an açıkta olan ve görmezlikten gelinebilen gizi "Atların senin köpüren atların", Barthes şöyle açıklıyor: "Şöyle ilerler Arcimboldo, oyun'dan büyük retoriğe, retorik'ten büyüye, büyü'den bilgeliğe."

"Suyun canavarlaştırılması" tablosu, belleğin ve yüzün akvaryumunu, bu akvaryumun suyu ve onun içinde yaşayanlarıyla birlikte yeryüzünün yazgısı olduğunu bilene gösteriyor.

"Sen geldin" herim eli kâşemde
sürdür. 5.

* Kâşemde bir dileğim var : sürüle
evle- de elbe kâşılazıp yatırı ki
insan gibi' birlikte olup konuşmak.
böyle bir dileğin aşması olan
çok aşkâletleri ve alâketleri
bir zeymiyet? Her kulan zaman-
ların ofirâfı ve ziddetini
isthâk; her de kâşma yapam
Her insan bir odalık ve bir, yabıyca
bir aşkâlet. Ancak bu odaların
ve aşkâna sehlâletleri' birlecek
Enemli. Neşe maksat sedî-
mentasyon ya da kâşâletkeşan
elâmeti!

Pederiğim de derjini de yok
bu böyle n'apalım

"Sen geldin benim deli köşemde durdun" S. K.

Küçücük bir dileğim var: seninle evde de olsa karşılaşp yakın iki insan gibi birlikte durup konuşmak... böyle bir dileğin nesnesi olmak çok aşagılaticı ve alçaltıcı bir şeymidir? Geri kalan zamanların ağırlığı ve şiddetini üstlenir, ben tek başıma yaşarım. Her insan bir odalık ve bir, yalnızca bir aynalıktır. Ancak bu odanın ve aynanın dehlizlerini bilmek önemli. Neyse maksat sedimentasyon ya da kontr endikasyon olsun!

Retoriğim de toriğim de yok
bu böyle n'apalım.

Gittikçe soğuduğumu farkediyorum ve bu bana hiç de sevinç vermiyor. Çünkü özün soğuması çok tehlikeli, başkalarıyla ilişkiyi yalıma veriyor, unuttulan ben başkayı yakarak yeniden doğacakmış gibi... tersine devinim devinim, Phoenix. Utanç, utanç adına kızaran.

Hiç utanmadan Japonya'dan çıkıp Amerika
Türkiye Afrika
gelip yer ediniyorlar.
Pazı ve tel desteği bir tutarak
Alıp götürüyorlar elden ayaktan dirsekten,
Doğru'öç için düğümlerden
düzgün ısıltılı ve katlar uğruna
Bozgunlar kıyımlar özkıyımlar içre
dinlerken yürekleri
utanıyor yine de kılıç ve krizantem.

İnsan güneşle arasına bir kitap koymalıdır. Kuzey Afrika'da dirim bu özgün yorumunda anlaşılmaktadır ki, yoksa herkes herkese koyabilir, ko, koma, ko, koma, ko, koma, vs vs vs vs vesveseli kuşlar böyle ötüyorlar! Karşıtlığın da bir ritmi var, kanıksanması gerekli, YOKSA cinayetler, cinayetler ürkünç bir kan devinimi. Öç bitimsiz; Ece bana "Tanrı yoksa herşey mübahtır" diyorsun sen demişti. Oysa ben "Tanrı varolduğu için herşey mübahtır" diyorum. Garip bir din anlayışı işte. Bu daha çok şu demek, eğer 8 ile 9 sayıları arasında gidip gelen ilahi düğümler tanrının kanıtı sayılabilirse ve 1 de birşeyse —bu alıcı vericilik bu şebeke bu cereyan ve cerahat ürkünç ama kaçınılmaz.

Sorun: "James olmayan Bond da" demiş ya, bu vahşetin içinde bir yöntem bulmak 007 değildir. Ah benim Jipon öfkem

kat kat!

Bakmak ve görmek serbesttir'in açıklaması bana göre, kimsenin kalbini kırmadan sessizce, çalışmak, voyeurlük yapmak gerekli. Sonuçta sahicilikler anatomisini bütünüyle kavramalı.

Anıların müthiş bir dirençliliği var; kişi anmak istediğinde her şeyin içinden geçip An'ı şimdiyi aşip ancak istediği anıya dönebiliyor, çıplak ve savunusuz çocuklar gibi. Anıların her gün her an ırzına geçilebilir. Bir tür sıçrama ve hiç bir şey elde edememe.

Müzik!

Dalgalar mı, atomların dizilişlerindeki düzenin benim atomlarımın dizilişiyle çakışması mı! Hailerin eş düşmesi mi! Olanaksızlığın paylaşılması mı! Bir şey işte!

44 - Kutsal Uzaklıklar (Yüzü) → Mangıyanın
Daat tam meküp yagna'yı vurmaktadır -
uyunuy, öten
ülkesinden

Yitirdik bir deniz (maniteler deyiler) siyle yarıta
herzey, sanki gerçek bir etken var gibi, yürük
ağın.

- İlk bahar hissediyoruz bu ise özgeçmiş-
biriyor serisi, sergiden gıptanalar ülkesi -

R. Char
(gacının yüceliği, helen)

Neyse, öyküden bir kilit (altın yerine), aşarın
söğütleri işte: ben gıptanıyorum, hergeçerli
gibi' durumdayım. Naptırıp durursun?

Dünyadan - (gıptanlık gıptan) Aslında
bu funny funeral deniyor deli süresinde
birzey. Kasıtlı, tiksins ve gıptan -

Ve yine de döngü denekten döndürüyor
- gıptanıyor, gıptanıyor - Garkı-fellek - Fellek mi
kaderi oluyoruz? Denizaltılarımız var geniş
hüveler yazılar için, bazen yağmurda yazılar
akıyor gözlerinize oluyor, eğer ki de bir
duvar oluyorsa da gözlerin önünde ya da
deniz parmaklıklar, kirlilik yığılır, insan
yedi'm içtim yutken alın yazımı, lör oldu
oldu da - Şans lakin batmak
bütün sorumluluğumuz, odur dura, batmak
ve batmak - - -

—Kutsal Uzaklıklar— (Yazısı)

→

Manolyanın
üzüntü kokan
ülkesinden

—Saat tam 'mektup yazma'yı vurmaktadır—

Yitik bir deniz (maviler de yiter) sisle çevrili her-
şey, sanki gerçek bir etkisi var gibi, yürek için.

—İlkbahar tutsaklaştırıyor kış ise özgürleştirir-
yor seni, sevgiden zıplamalar ülkesi—

R. Char

(Gecenin Yükselişi'nden)

Neyse, tüyden bir bilezik (altın yerine), ozanın
sözcükleri işte. Ben zıplamıyorum, herzamanki gibi
durup duruyorum. N'aptırıp durursun? Durup du-
rurum. (-Gümüşlük ağzıyla-) Aslında bu funny fu-
neral sonsuza dek sürecektir birşey. Kaçınılmaz, tik-
sinç ve gülünç... Ve yine de döngü dönerken
döndürüyor —ağlatıyor, güldürüyor— Çark-ı-felek.
Pek mi kaderciler oluyoruz? Geniş alınlarımız var
geniş tutulmuş yazılar için, bazan yağmurda yazı-
lar akıyor gözlerimize doluyor, eğer bi de bir duvar
oluştururlarsa gözlerin önünde ya da demir par-
maklıklar, körlük yeğlenir, insan yedim içtim yut-
tum alın yazımı, kör oldum oturdum der. Lâkin
bakmak bizim sorumluluğumuz, oturma dura, bak-
mak... Ve bakakalmak...

26 Nisan Pazar gecesi anne-baba evindeki televizyonda gördüğüm yeşil ışınla ve babamın "bu ülkede gerçek deli bile yoktur, hepsi sahtekârdır" demesiyle başladı. 25 Nisan Cumartesi gecesiye E... derin korkusu ve suçluluğuyla bana saldırdığında aldığım derin yara, 26 Nisan Pazar günü ben tarafından düşünüldü ve herşey bir bir açıklığa kavuştu. Ben bir tehdidim onlar için çünkü bir varlığım, cinssiz bir bebek, rolünü bulamamış, iyi ezberleyememiş bir hayvan, her yöne savrulabilir, dağılabilir bir atom... Bu atomik kuvvetten korkuyorlar, enerjisinden, çekirdek enerjiden, çünkü onlar potansiyeli ekonomik...*

* Burada kesiliyor —Ed.

Hangi hazlara beşiktiler
o sunulan yüzükler
Kaç yıl çarşafalarını örtturdüler
çoluk ve çocuğa
bilmem-kaç düşük ayarla!

Rüzgâr değmesin diye kapıyla
kapı arasında Judas'ın ayağı...

Timsah Neşesi

29 Nisan geceyarısından
sonra karanlıkta yazıldı.
18 Nisan karanlığı anısına.

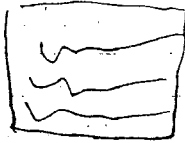
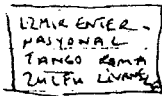
IRISİN ÖLÜMÜ

Genleştım, şimdi. O gece de genleştım yüzüne, ve çeşitli yüzlerine, ve çeşitli yüzlere. Hainlikle suçlanan hayvan, iki anaç tarafından; suçlandıkça nasıl da kutlandı, ben susarak susup, suçladıkça nasıl da coştı, kime hangi temaşayı sunacağını bilemeden kapana kısılmış bir hayvan; kafesteki Aptullah! Anımsamadığım tüm sözcükler anımsayabildiğim tek bir sözcüktü: Yara! Ortak yara, yeşil yatak ve zamandışı, bitmeyen, zavallı saldırganlık. Bana saldırırken kendi yarasını okşadı, benim onda açtığım yarayı, o güzel kızıllık... Sahiciliğimi sorgularken, kendi sahiciliğini, yeryüzünün sahiciliğini ağlayarak sordu: Var mı? Deli önerdi, öneriyordu, önerecek: Geçirerek yazıyorum şimdi, "gel, sıkıyorsa gidelim ve bir kumda oynayalım, netlik ben buna derim!" Söyledi ve dinlendi, bir değil üç kadın kulağı, üç kadın parmağı boyunca. Onun için o kadar emin, güvenli ve küstah, istediği üç parmak ve onun mesafesi!

Bütün bu sıcak patlamayı en soğuk duvarımla karşıladım. Zaman içinde oluşmuş olan tortu her-kese sıçratılan bir tortuydu o gece, yalnızca bir kin,

nesnesiz ve kimsesiz. Bunu dilemiştim, bunu bilemiştim, bilmiştim. En aşağılardan sürüklenmiş olanaksızlık bilgisiyle. Açıklıktan söz eden hayvan kendi tüyleriyle kaplı. Salyası konuşurken sözcüklerini örtüyor. Gözlerindeki kan, gözlerini... Ve bir gerçek intikamcı dinledi, dinledi ki, temaşa sürsün, içler acısı can çekişme ve salyangoz birleşmesi... Biri susarak okunu tanıdı, öbürü kusakarak okunu kırdı. Kaçınılmaz bir zavallılık ve bana açıklıktan sözedivermiş, netlik, doğruluk, yalınlıktan; içi, götü, ciğerleri, kalbi, böbrekleri titrerken... Beni hiçbir ışığın altında görmeyecek ol! Bil-diğı hiçbir ışığın! Çünkü ışığı yok onun!

* 25 Ağrıca Pazar
 Gecidi, Mardivenlerinden İca ile inen
 o pilişmeye ek yukarı baktı ve
 elindeki snü r kızı rıtlı yaprakları
 dalan - zarfı pıktı ; sonra big
 otobüse biterken o zarfı otobüsün
 şöförlere verdi ve şöförlere yitirdi.
 Zarf pıktı. peşpeşenun şaşkınlığı
 a.anda, şöförlere çok ben perçektir-
 nişir den.

Fenelatgeden Sura ve Eca ayakta
 bir garipde bir derhal kenupma
 yapılıyor. Sonra vurunuy kırıkmız
 ve bğler Cihat Borak'ı
 ziyaret ettik.

Bir pörün bir çift kenik ayarada

28 Haziran Pazar

Geçidin Merdivenlerinden Ece ile inerken o gülümseyerek yukarı baktı ve elindeki önü arkası renkli yazılarla dolu zarfı gösterdi; sonra biz otobüse binerken o zarfı otobüsün şöförüne verdi ve gözden yitti: Zarf şimdi pasaportumun sayfalarının arasında, şöfürden çok ben gereksiniyordum.

İZMİR ENTER-
NASYONAL
TANGO ROMA
ZÜLFÜ LİVANELİ

Fenerbahçede Suna ve Ece ayaküstü bir çırpıda bir derhal konuşma yaptılar. Sonra vurucumuz kırıcımız ve bizler Cihat Borak'ı ziyaret ettik.

Bir gözü bir ağzı kesik aynada
Sürüyor kendini Ananke
hiç açmadan hamurunun gizini
ve içine dalmış bukalemunun
yolunu;
Kulaklarının tozu patlamış
aynada her zamanların Anankesi
Hugo'yu da çarpan
bir tuhaf etobur yaratıkların
zangoçluğunu fısıldıyor duyan
kulaklara, "AĞLAMAYIN!"

Gece, Bunuel'in Burjuvazinin Gizemli Çekiciliği-
ni ikinci kez izlemeye başladığımızda Fatsa Şadeni
Öğretmenlerevi Dinlenme tesisinde bir gürültüdür
başladı, azgın ve yılmış bir org sesiyle oyun hava-
ları çiftetelliler ve arabeskler... Bir nişan töreniy-
miş! Bunuel kuru gürültüye pabuç bırakır mı! İzle-
dik kuşkusuz (arada Kağan birkaç kez polise
başvurmak gafletinde bulundu!) Saat şimdi 00:05,
gürültü de bitti; uykumuz bizi bekler o kendi yo-
lunda...

MANOLYA II. ya da Çocukluk Şiirleri II

Karanlık, böcekistan dolaplarında itişen tencere-
ler ve tavalardı anne evleri
pencereler bahçelerse kuş dilinde mutlu kuş dü-
ğünleri...

12 Temmuz Harmana adlı ... Uygun
ve uyurken yine kurdularımı kurdularımı

götürer uyandığımda da hadim olurum.
Mada caabbesinin sonundaki yitirile

duvarla en yerinde bir kütüphane varmış
ve ağız bir yağmur altında üç beş
tane ağız pidiyoruz ; fışır taşınan
yanında bir sütun ve sütunun üstünde
bir su çarşafı ; çarşafın içine

iken kütüphane arazi nesneler var ;
biz kapıdan içeri girerken iken kütüphane
lardan biri Parviz Parnese benzer
nedense) ^{çarşaf} çarşafın dışarı çıkıyor
ve diğer bir fışıklıkla süzünce
iniler içire dönüp yürümeye
başlıyor.

Kütüphane içeri girildiğinde pidiyoruz
barkun & Kütüphane metanin kütüphane değil.

Bu ağız zaman Başgözü üniversite
tarafından tahsil ediyor. Bunun bir pidiyoruz
elcilek ağız zamanda kütüphane fışır

12 Temmuz Marmara adası... Uyuyorum ve uyurken yine kurduklarımı kurdurulanları görüyorum uyandığım da hatırlıyorum. Moda caddesinin sonundaki yüksek duvarlı ev yerinde bir kilise varmış ve ağır bir yağmur altında üç beş kişi ayine gidiyoruz; giriş kapısının yanında bir sütun ve sütunun üstünde bir su çanağı; çanağın içinde ikon kukla arası nesneler var; biz kapıdan içeri girerken ikon kuklalardan biri (Pamuk Prensese benziyor nedense) canlanarak ayağını çanaktan dışarı atıyor ve tüy gibi bir hafiflikle önümüze iniyor içeri doğru yürümeye başlıyor.

Kiliseden içeri girildiğinde gördüğüm korkunç köhne bir mekân ve hiç ruhani değil. Bu aynı zaman Boğaziçi Üniversitesini hatırlatıyor. Benim bir gösterim olacak aynı zamanda kulis gibi

bir yer lurası Orkade bir lavabo-
duray (Sarı, Terra Resendekinden)
Bu lavabonun ^{aygıtına} hat kütük bir delik
var bu delikten içeri giriyordum
ve tefamı lavabonun içinde
sakladım (aygıtından) bir kağıt
iğnenin ucunda posteri koydum
ve korkunç bir karabasan şeyleriyle
kendimi içi su dolu lavabonun
aygıtından içeri diğerine ve
işte kelimem lavabo aygıtının içinde
aygıtın su dolu ve fışkırtıyor.

14 Temmuz Çarşamba Sabah
şekerlemesi arasında bir şey
deniyen üzeri yapılı ve içi
kızartılmış (benim feli verdiğim
Zebra finch türü) kapla ve bir
litre yığıyorum, onları yakala-
maya çalışıyorum ve yakalayamı-
yorum. Çünkü bedeni...

bir yer burası. Ortada bir lavabo duruyor (Sarı. Terra Rosendakinden) Bu lavabonun ayağında çok küçük bir delik var bu delikten içeri gireceğim ve kafamı lavabonun içine sokacağım (aşağıdan) birkaç izleyenin eşliğinde gösteri başlıyor ve korkunç bir karabasan duygusuyla kendimi içi su dolu lavabonun ayağından içeri tikiyorum ve işte kellem lavabo evyesinin içinde ağzım su dolu ve gülümsüyorum.

14 Temmuz Çarşamba... Sabah şekerlemesi sırasında bir düş; denizin üzeri yaşlı ve iri kuşlarla (benim geri verdiğim Zebrafinch türü) kaplı ve birlikte yüzüyoruz, onları yakalamaya çalışıyorum ve yakalayamıyorum. Üzüntü bedeni...

Ada da spleen

Spleen of the island — İki büyüemeyen herifle
işim ne burada, tavla oynar gibi satranç oynayıp
Tommiks, Teksas okuyorlar ve kaba şakalar
yapıyorlar. Örmek istediklerinin ne olduğunu bili-
yorum. Benim bildiğimi bilmiyorlar, kendileri ise
hiç ayırdında değiller.

Dönmek —İstanbul'a— istiyorum. Ama sonrası
da beni çok ürkütüyor; binlerce binlerce düşün,
dileğim, gerçekleştirmek istediğim şey var... Arzu
yeterince varsa dönüştürme kolaylaşır.

Megda Szabo Yavru Ceylan'ı nasıl öldürüyor,
onu özgürleştirmekle öldürmek arasında hiçbir
fark yoktur belki de.

15 Temmuz Cuma, Marmara Adası

Yattığım odanın tavan kirişlerinden birinin yan yüzeyinde çılgınlar gibi koşuşturan karıncalar var. Kirişin bir ucundan aniden hızla bir dörtlü öbür ucuna yola çıkarken diğer uçtan da bir altılı yola çıkmış bulunuyor ve yüzeyin ortasında karşılaştıklarında büyük bir çarpışma; hepsi birbirlerine şiddetli bir biçimde dokunuyorlar ve hiçbir şey olmamış gibi yollarına (ters doğrultuda) devam ediyorlar. Nereden gelip nereye gittikleri belli değil, kaza eseri aşklar, bu çarpışmalar bazen bir bir bazen iki iki bazen daha çok sayıda büyük bir telaşla koşuşturuyorlar... Yeryüzündeki aşk olasılığı ve süreci de karıncaların karşılaşmaları ve yaklaşık 10 saniye birbirlerine dokunmaları oranında. Ne zavallılık!

9. Ağustos, 87

Karanlık sularda yüzme karabasanı: Su altında (ağır yeşil kalın kahverengi sular) ellerimi hiç hareket ettirmeden ve hiç bir aygıt kullanmadan uzun uzun yüzüyorum. Oldukça girift bir bölgeye geliyorum, tropikal ormanlar, jungle'ları anımsatan bir yere ve bu ürkünç bitkilerden aşırı derecede korkup kaçmak istiyorum. Oysa her yanımla onlarla sarılmış gibi... Ama birden onlara baka baka yalnızca ayaklarımı oynatarak aramızdaki mesafeyi açıyorum ve düşte de yüzüstü nasıl geri geri yüzebildiğime şaşıyorum.

O Yahudi çocuk alacakaranlıkta beni kaçırmak istiyor. Bu kıpkızıl bir düş, kırmızı bir karabaşan. Renkler çoğunlukla kırmızının tonları ve kan vahşeti ve dehşeti duyumsanıyor. Onun elinden kurtulup kaçmaya başladığımda kırmızı ayakkabım bir mazgala takılıyor ve kapaklanıyorum. Cebimden kırmızı bir para çantası-cüzdan çıkarıp açıyorum yerde yatarken, içinde gümüş iki toplu iğne var. Tepelerinde pembemsi tonda mercanlar...

Hayvanat bahçesi gibi bir bahçesi olan eski bir evdeyim. Bir tadilat inşaatı sürüyor gibi. Yanımda tanımadığım biriyle dolaşıyorum ve ondan hoşlanıyorum. Bana bir sepetin içinde bir şeyler ikram ediyor, ne olduklarını söylüyor. Benim aldığım Linguistic soğanı (ufak, arpacık soğanı gibi,) ye onu yiyorum. Sonra evin karanlık bölümlerinde tek başıma dolaşıyorum kapısı açık yarı tamamlanmış bir banyo içinde (alaturka) iki ceylan kafası görüyorum, yanlarında da postları duruyor.

Dilsizliğimi, uzam ve insanın eksikliğinin genli-
đinde öğrendim.

Çölgörmüş bir hali var!

* Ölümler tahkahanı ora bırakacağım.

* Kıp uykusundaki mellek